

provincie :: Utrecht

Notulen

*van het verhandelde in de vergadering
van Provinciale Staten van Utrecht*

gehouden op 10 oktober 2005

Notulen

van het verhandelde in de vergadering

van Provinciale Staten van Utrecht

gehouden op 10 oktober 2005

Naamlijst

van de leden van Provinciale Staten van Utrecht

Vergadering 10 oktober 2005

mr. B. Staal, *voorzitter*

L.C.A.W. Graafhuis, *griffier*

R. van Benthem, Zeist

dr. R. Bisschop, Veenendaal

drs. R.P.F. Bijkerk, Veenendaal

A.J. van Bokkem, Amersfoort

drs. W.J. Bos, Oud Zuilen

mevr. ir. S. van Bruggen, Amersfoort

ir. D.J. van den Burg, Utrecht

J.L.M.M. Damen, Leersum

mevr. drs. M.C. Das, Utrecht

mevr. drs. A.J. Dekker, Odijk

mevr L.C. Dekkers-Raadsen, Harmelen

drs. A.J. Ditewig, Bilthoven

mevr. A.J.M. van Dongen, Woerden

mevr. P. Doornenbal-van der Vlist, Lopik

mevr. mr. K.J. Fokker, Driebergen

drs. J.H. Gaaikema, Mijdrecht

M. van de Groep, Bunschoten

H. Hooijer, Amersfoort

E. Jongma, Kamerik

mevr. A. Jonkers-Cornelisse, Eemnes

mevr. I. van de Kamp, Amersfoort

mevr. G.B. van Keulen-Saenger, Tull en 't Waal

F. Killi, Amersfoort

S.J. Klarenbeek, Soesterberg

H.R.A.L. Klein Kranenburg, Hagestein

J.F.M. Kloppenborg, Utrecht

M. van der Kolk, Utrecht

J. Konijnenbelt, Leusden

drs. J.A.J. Konings, Vleuten

mevr. J.C. Kramer, Bunschoten

C.J. van Kranenburg, Driebergen

mevr. D. Lamers-Tiecken, Nieuwegein

M.F. van Leeuwen, Maartensdijk

dr. B. Levering, Montfoort

mr. A.G. van Malenstein, Maarn

drs. A. Najib, Utrecht

mevr. H. Nap, Veenendaal

W. de Niet, Zeist

drs. B. Nugteren, Utrecht

mevr. S.D. Oosterhuis, Leusden

mevr. drs. ing. I.L. Oostlander, Amersfoort

drs. J.H.A. van Oostrum, Houten

drs. J.Ph. Overbeek, Utrecht

mevr. P. Pieper-Hagen, Mijdrecht

drs. W.M. van der Poel, Loenen aan de Vecht

P.C. Pollmann, Doorn

G.M. Putters, Soestdijk

E.M.M. Rateland, Woerden

mevr. A.H. Raven, Utrecht

mr. J.G.M. Reerink, Zeist

mr. drs. F.Th.M. Rohof, Utrecht

drs. T.G.P.M. Ruijs, Zeist

J.L.N. Schreurs, Utrecht

P. Seldenrijk, Eemnes

mr. J.J.J. Streefland, Utrecht

S.D. Swane, Maarssen

mevr. ir. A.A. Swets, Utrecht

drs. R. Vis, Amersfoort

mevr. drs. J. Vonk-Vedder, Abcoude

F.J. Vos, Werkhoven

drs. R.E. de Vries, Utrecht

L. de Vries, Harmelen

ir. B.A. Witteman, Kockengen

Bladwijzer

op de notulen van Provinciale Staten van Utrecht

Vergadering 10 oktober 2005

Onderwerp	Pagina	Nummer
BESLUITENLIJST	53-55	
BESTUUR EN MIDDELEN		
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 19 september 2005, dienst/sector Statengriffie, nummer PS2005BEM36, inzake de keuze accountant voor de controle van de jaarrekeningen 2005, 2006 en 2007. Daartoe besloten	21	PS2005BEM36
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 28 juni 2005, dienst/sector PSD/PSB, nummer PS2005BEM31, inzake bestedingsvoorstel dienstreserve PSD. Daartoe besloten	49	PS2005BEM31
INFRASTRUCTUUR, MOBILITEIT EN ECONOMIE		
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 6 september 2005, dienst/sector MEC/DER, nummer PS2005IME06, inzake projectvoorstel stimuleringsfonds thema 'Versterking Utrechtse Economie'. Daartoe besloten	50	PS2005IME06
RUIMTE EN GROEN		
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 19 juli 2005, dienst/sector REG/RLU, nummer PS2005REG06, inzake subsidieverordening verplaatsing intensieve veehouderijen provincie Utrecht 2005. Het voorstel is afgevoerd.PS2005REG06.....	21	
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 28 juni 2005, dienst/sector REG/RLU, nummer PS2005REG05, inzake voorstellen Stimuleringsfonds ten behoeve van Landelijk Gebied. Daartoe besloten	21-30	PS2005REG05

Onderwerp	Pagina	Nummer
Amendement A1, ingediend door de fracties van het CDA, de VVD, D66 en de ChristenUnie, inzake financiering landinrichting RAK Kromme Rijn uit het Stimuleringsfonds....	22	
STATEN (provinciale)		
Ingekomen stukken.....	13	
Vragenhalfuurtje	13	
Vaststellen van de notulen van de vergadering van 12 september 2005.....	13	
Afscheid van het Statenlid mevrouw A.J.M. van Dongen....	50-51	
WATER EN MILIEU		
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 20 september 2005, dienst/sector WEM, nummer PS2005WEM05, inzake Luchtkwaliteit – schone bussen. Daartoe besloten	13-21	PS2005WEM05
ZORG, CULTUUR EN WELZIJN		
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 6 september 2005, dienst/sector MEC, nummer PS2005ZCW09, inzake project vernieuwing welzijnssteunfuncties. Daartoe besloten	30-39	PS2005ZCW09
Amendement A2, ingediend door de fracties van het CDA, de VVD, D66 en de ChristenUnie, inzake project vernieuwing welzijnssteunfuncties.....	31	
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 13 september 2005, dienst/sector MEC/DMO, nummer PS2005ZCW10, inzake subsidie nieuwe werkorganisatie Klaverblad 2006 e.v. Daartoe besloten	39-43 en 48-49	PS2005ZCW10
Amendement A3, ingediend door de fracties van de VVD, D66 en de ChristenUnie, inzake Subsidie nieuwe werkorganisatie Klaverblad 2006 e.v.....	42	

Onderwerp	Pagina	Nummer
Initiatiefvoorstel van 19 september 2005, dienst/sector SGU, nummer PS2005ZCW11, inzake het wegnemen van belemmeringen die mensen met een (verstandelijke) beperking ondervinden bij arbeidsmatige dagbesteding, c.q. (reguliere) arbeid.		
Daartoe besloten	43-48	PS2005ZCW11
Amendement ingediend door de fracties van de ChristenUnie en de VVD, inzake het wegnemen van belemmeringen die mensen met een (verstandelijke) beperking ondervinden bij arbeidsmatige dagbesteding, c.q. (reguliere) arbeid.	45	

Presentielijst

Vergadering 10 oktober 2005

R. van Benthem, Zeist
dr. R. Bisschop, Veenendaal
drs. R.P.F. Bijkerk, Veenendaal
A.J. van Bokkem, Amersfoort
drs. W.J. Bos, Oud Zuilen
mevr. ir. S. van Bruggen, Amersfoort
ir. D.J. van den Burg, Utrecht
J.L.M.M. Damen, Leersum
mevr. drs. M.C. Das, Utrecht
mevr L.C. Dekkers-Raadsen, Harmelen
mevr. drs. A.J. Dekker, Odijk
drs. A.J. Ditewig, Bilthoven
mevr. A.J.M. van Dongen, Woerden
mevr. P. Doornenbal-van der Vlist, Lopik
mevr. mr. K.J. Fokker, Driebergen
drs. J.H. Gaaikema, Mijdrecht
M. van de Groep, Bunschoten
H. Hooijer, Amersfoort
E. Jongsma, Kamerik
mevr. A. Jonkers-Cornelisse, Eemnes
mevr. I. van de Kamp, Amersfoort
mevr. G.B. van Keulen-Saenger, Tull en 't Waal
F. Killi, Amersfoort
S.J. Klarenbeek, Soesterberg
H.R.A.L. Klein Kranenburg, Hagestein
J.F.M. Kloppenborg, Utrecht
M. van der Kolk, Utrecht
J. Konijnenbelt, Leusden
drs. J.A.J. Konings, Vleuten
mevr. J.C. Kramer, Bunschoten
C.J. van Kranenburg, Driebergen
mevr. D. Lamers-Tiecken, Nieuwegein
M.F. van Leeuwen, Maartensdijk
dr. B. Levering, Montfoort
mr. A.G. van Malenstein, Maarn
drs. A. Najib, Utrecht
mevr. H. Nap, Veenendaal
W. de Niet, Zeist
drs. B. Nugteren, Utrecht
mevr. S.D. Oosterhuis, Leusden
drs. J.H.A. van Oostrum, Houten
drs. J.Ph. Overbeek, Utrecht
P.C. Pollmann, Doorn

E.M.M. Rateland, Woerden
mevr. A.H. Raven, Utrecht
mr. J.G.M. Reerink, Zeist
drs. T.G.P.M. Ruijs, Zeist
J.L.N. Schreurs, Utrecht
P. Seldenrijk, Eemnes
mr. J.J.J. Streefland, Utrecht
S.D. Swane, Maarssen
mevr. ir. A.A. Swets, Utrecht
mevr. drs. J. Vonk-Vedder, Abcoude
F.J. Vos, Werkhoven
L de Vries, Harmelen
drs. R.E. de Vries, Utrecht
ir. B.A. Witteman, Kockengen

Afwezig:

mevr. drs. ing. I.L. Oostlander, Amersfoort
mevr. P. Pieper-Hagen, Mijdrecht
drs. W.M. van der Poel, Loenen aan de Vecht
G.M. Putters, Soestdijk
mr. drs. F.Th.M. Rohof, Utrecht
drs. R. Vis, Amersfoort

Leden van Gedeputeerde Staten

J.G.P. van Bergen, Wijk bij Duurstede
J. Binnekamp, IJsselstein
mr. J.H. Ekkers, Vianen
mevr. mr. J.G.J. Kamp, Breukelen
drs. J.P.J. Lokker, Soest
dr. G. Mik, Utrecht

Opening

De VOORZITTER: Ik open uw vergadering. Met bericht van verhindering zijn afwezig: mevrouw Oostlander, mevrouw Pieper, de heer Van der Poel, de heer Putters, de heer Rohof en de heer Vis.

Ingekomen stukken

1. Brief van de heer Floor d.d. 14 september 2005, betr. toestemming gemeente Soest aan stichting "Herbouw de molen de Windhond" voor het bouwen van de windmolens.
2. Per e-mail binnengekomen: brief van de bewonersvereniging LUW d.d. 30 september 2005, betr. illegaal verleggen van de Biltse Grift door Hessing.

De VOORZITTER: Er wordt voorgesteld de afdoening van het onder 2 vermelde stuk te wijzigen in die zin dat het wordt doorgeleid naar de commissie REG.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten het stuk onder 1 voor kennisgeving aan te nemen en het stuk onder 2 door te geleiden naar de commissie REG.

Vragenhalfuurtje

Hiervan wordt geen gebruik gemaakt.

Vaststellen notulen van de vergadering van 12 september 2005.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming stellen Provinciale Staten de notulen van de vergadering van 12 september 2005 ongewijzigd vast.

PS2005WEM05

Luchtkwaliteit – schone bussen.

Mevrouw SWETS (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Voor ons ligt het Statenvoorstel over de fluisterbussen. Inhoudelijk vindt de fractie van het CDA dit een mooi project. Het gaat immers om schone, stille en zuinige bussen. Dat is voor ons belangrijk in het kader van duurzame mobiliteit.

Ten eerste: schoon. De verbetering van de luchtkwaliteit die door dit project bereikt kan worden is voor ons belangrijk, zowel wat de gezondheid betreft van de omwonenden als voor de bouwplannen die in gevaar kunnen komen.

Ten tweede: stil. Het mag duidelijk zijn dat de vermindering van de geluidsoverlast een positief effect van dit project is.

Ten derde: zuinig. Een vermindering van het gebruik van fossiele brandstoffen, en daarmee een vermindering van de CO₂-uitstoot, is een bijdrage aan de oplossing van de klimaatproblematiek.

Bij dit project gaat het in eerste instantie om vijf bussen. Als het project een succes blijkt te zijn, is het de bedoeling dat de markt dit verder zelf oppakt, dat dit tot opschaling komt en er een doorbraak wordt bereikt inzake het gebruik van schone bussen. Daarmee kan dit project een investering zijn in duurzaamheid op de langere termijn.

Zoals gezegd, vinden wij dit een mooi project. De CDA-fractie staat achter de inhoud en het doel ervan. Het is echter ook een erg duur project. Het gaat om € 1.800.000 voor vijf bussen over een periode van drie jaar. Dit zal worden gefinancierd door het Stimuleringsfonds, onderdeel "Investering in duurzame ontwikkelingen".

Over het Stimuleringsfonds is in de afgelopen jaren nogal veel te doen geweest. Begin 2004 heeft professor Boorsma Gedeputeerde Staten een toelichting gegeven over de hoofdsom voor de provincie en de grote omvang daarvan, en over wat er op de beste manier met het geld gedaan zou kunnen worden. In het kader van het toen in te stellen Stimuleringsfonds wees hij op het gevaar van 'potjesdenken'. In het verslag van die bijeenkomst is het volgende te lezen: "Zo rationeel als beschikt wordt over de gelden in een normale exploitatieve sfeer, zo irrationeel wordt nogal eens omgesprongen met extra geld in aparte potjes."

Wij zijn bang dat dit bij dit project aan de orde is. Als CDA staan wij immers onder meer voor goed rentmeesterschap en ook voor duurzame oplossingen. Dat moet echter wel gepaard gaan met een efficiënte besteding van geld, zeker als dat publiek geld betreft. Wij hebben op drie punten onze bedenkingen bij de begroting die thans voorligt. Wij hopen dat de gedeputeerde op al die punten nader in zal gaan.

Ten eerste: de overheadkosten. Dit project kent op dit moment erg veel overheadkosten en vooral veel uren. Als wij puur kijken naar de meerkosten van de whisperbussen dan gaat het om € 500.000. Dan is er dus nog € 1.300.000 aan overheadkosten om tot het totale bedrag van € 1.800.000 te komen.

Dat vinden wij erg veel en eigenlijk te veel.

Ten tweede: de bijdragen van andere partijen. Op dit moment ontbreken die volledig. De gemeente Amersfoort, Connexxion en E-traction dragen helemaal niet bij. De provincie betaalt bijna alles en hoopt alleen nog op een bijdrage van het Rijk. Ook dat laatste is echter nog onzeker en de hoogte ervan is onbekend. De partijen die bij het project betrokken zijn krijgen alle uren die zij in het project steken vergoed tegen een commercieel tarief. Dat gaat ons te ver. Als dit een gezamenlijk project is, dan moeten tijd en kosten ook gezamenlijk geïnvesteerd worden.

Ten derde: de inefficiency. Er zit een inefficiency van € 300.000 à € 400.000 in het project, doordat alle bussen in Vathorst worden ingezet, zonder dat daaraan een deugdelijke motivatie ten grondslag ligt. Wij vragen ons af of die inefficiëntie kan worden weggenomen.

Wij vragen van de gedeputeerde een nadere uitwerking. Op de eerste plaats hopen wij dat hij de zojuist genoemde financiële bedenkingen kan wegnemen. Voorts willen wij heldere, schriftelijke afspraken met Connexxion en wel op twee punten:

- Als Connexxion in de toekomst geen concessie meer heeft en dus niet meer met de bussen rijdt, wat gebeurt er dan met de whisperbussen? De afspraken daarover zullen duidelijk op schrift moeten komen.
- Als Connexxion wel met bussen in Amersfoort blijft rijden, gaat dat bedrijf dan verder met de opschaling van het project als de proef ermee slaagt?

Wij hechten eraan dat de uitwerking van het plan door de gedeputeerde eerst wordt uitgevoerd en dat dan pas de 'go or no-go'-beslissing door Provinciale Staten hier wordt genomen, voordat de provincie verplichtingen aangaat in het kader van dit project.

Ik sprak daarnet al over het Stimuleringsfonds dat bedoeld is om initiatieven in de samenleving

te stimuleren die niet leiden tot structurele exploitatie-uitgaven. Het moet wel gaan om kansrijke initiatieven, die daarna door de Utrechtse samenleving kunnen worden overgenomen. Dat kan om dit project gaan, maar ook om andere projecten. Het CDA is ervoor om projecten te stimuleren in het kader van investering in duurzame ontwikkelingen die een bijdrage leveren aan duurzame energie, energiebesparing en/of aan verbetering van de luchtkwaliteit. Dat zien wij breder dan dit voorstel inzake de fluisterbussen. Wij stellen daarom voor het bedrag van € 1.800.000 dat met dit voorstel is gemoeid, evenals het bedrag van € 1.750.000 dat in het voorstel alvast wordt genoemd voor een eventuele latere fase, breder te reserveren voor projecten rond duurzame energie, energiebesparing en verbetering van de luchtkwaliteit. Het nu al labelen van € 1.800.000 voor dit fluisterbussenproject achten wij niet verstandig. De gedeputeerde gaat immers nog onderhandelen met de overige betrokken partijen. Als het goed is, zal hij ook nog de overheadkosten terugdringen en wat aan die inefficiency doen. Als het aan ons ligt, komt dat dan ten slotte uit op een lagere provinciale bijdrage. Dan blijft er meer geld over voor andere projecten rond duurzame energie, energiebesparing en verbetering van de luchtkwaliteit. Zo bereiken wij dan het maximale met ons Stimuleringsfonds.

De heer KILLI (PvdA): Mijnheer de Voorzitter!

Onze bijdrage zal gedeeltelijk bestaan uit het herhalen van de standpunten die wij in de commissie WEM naar voren hebben gebracht. Daaraan kan ik op dit moment niet ontkomen. Ook gezien onze wensen in het kader van het Provinciaal Milieubeleidsplan (PMP) en gelet op onze kritiek tijdens de behandeling van het PMP, ligt hierthans een goed projectvoorstel voor. Wij zijn ons ervan bewust dat dit veel geld kost. Echter, welke vernieuwing kost geen geld? Innovatie kost nu eenmaal heel veel geld. Een van onze punten van kritiek tijdens de behandeling van het PMP was dat er te weinig budget was voor innovatieve doelen. Met dit voorstel komt het college voor een deel tegemoet aan onze kritiek op dat punt. Daar zijn wij verheugd over. Het is natuurlijk ook de vraag of wij vinden dat het beoogde resultaat de daarvoor gevraagde middelen, € 1.800.000, wel waard is. De fractie van de PvdA vindt van wel, gezien de verwachte resultaten aangaande de verbetering van

de luchtkwaliteit, de beperking van de geluids-overlast en de vermindering van het gebruik van fossiele brandstof. De vraag is echter ook of het niet beter is een integrale afweging te maken tussen de mogelijke projecten die op 24 april 2005 tijdens de expertmeeting zijn gepresenteerd. Doordat wij tijdens het vaststellen van het PMP – maar ook in de discussies die daarna volgden – duidelijk hebben gesteld dat wij, gezien de verbetering van de luchtkwaliteit, de vermindering van de geluidsoverlast en het zuiniger omgaan met brandstof, niet anders kunnen concluderen dan dat wij consistent moeten zijn in ons verhaal en in onze lijn. Dat betekent dat wij dit project van harte ondersteunen. Belangrijker is nog dat wij geloven in de positieve resultaten die met dit project geboekt zullen worden. Daarom had ik dit verhaal ook zo kunnen samenvatten in de woorden: een goed project verdient onze steun.

De heer VAN DEN BURG (VVD): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van de VVD vindt dat dit project 'De Whisper fluistert het voort' doorgang dient te vinden. Er zijn verschillende redenen waarom de VVD dit voorstel steunt. Ten eerste hebben wij bij de behandeling van de voorjaarsnota al duidelijk gemaakt dat wij dit een goed project vinden. Ten tweede levert de geluidsarme whisperbus een bijdrage aan de verbetering van de luchtkwaliteit. Ten derde wordt de uitstoot van CO₂ teruggedrongen. Ten vierde gebruiken deze bussen aanzienlijk minder brandstof dan de reguliere, conventionele bussen. Kortom, deze bussen zijn gewoon: stiller, schoner en zuiniger.

De financiering dient, zoals gedeputeerde Binnekamp voorstelt, te komen uit het Stimuleringsfonds. Behalve het feit dat deze whisperbus een doorbraak betekent voor milieuprestaties in het personenvervoer, levert dit project op korte termijn tevens een concreet en zichtbaar resultaat op. Dat is goed, volgens de VVD. Tevens heeft de provincie de spinn-off goed in de hand, gezien haar speciale rol bij de concessieverlening van het openbaar vervoer.

Wel heeft de fractie nog enkele opmerkingen over de financiering. Wij verwachten dat het college er alles aan zal doen om met het Rijk heel goede afspraken te maken over de rijksbijdragen. Wij gaan er dan ook van uit dat de provinciale inzet zal zijn die rijksbijdragen zo hoog mogelijk te laten

zijn. Daarnaast is het volgens ons van belang dat er heel goede, juridisch waterdichte afspraken met Connexxion worden gemaakt.

Voorts meent de VVD dat er kritisch moet worden gekeken naar de uitvoeringskosten van het project. Zo staat er bijvoorbeeld een bedrag van € 315.000 als reserve voor de inefficiency van de dienstverlening van Connexxion. Dat is een hoop geld. Wij nemen aan dat de reden hiervan is dat de whisperbussen op één specifiek traject, namelijk Vathorst, gaan rijden. Daardoor ontstaat deze inefficiency. Kan het college niet afstappen van het idee van het inzetten van die whisperbussen op het specifieke traject Vathorst, en die bussen gewoon binnen de reguliere dienstverlening inzetten? Dan pakt de provincie heel snel een zeer groot bedrag terug. Dat is dan een aanzienlijke besparing, omdat de kosten van inefficiency wegvallen.

Overigens verzoeken wij het college uitdrukkelijk de kredietverlening via Provinciale Staten te laten lopen, teneinde te kunnen vaststellen hoe de uiteindelijke uitwerking van dit project in elkaar zit. De VVD verzoekt het college dat toe te zeggen.

Alles samenvattend, steunt de fractie van de VVD het voorstel om € 1.800.000 te reserveren uit het Stimuleringsfonds voor het project 'De Whisper fluistert voort'. Wel verzoeken wij het college zo veel mogelijk bijdragen van derden te betrekken bij dit project en er alles aan te doen om de uitvoeringskosten zo laag mogelijk te laten zijn.

Mevrouw DAS (GL): Mijnheer de Voorzitter! De complimenten van mijn fractie voor de vlotte en correcte beantwoording door de ambtenaren van de vele vragen van de commissie WEM. Op veel van onze kritische vragen is een bevredigend antwoord gekomen.

Onze fractie is verheugd over dit initiatief inzake vermindering van CO₂-uitstoot en verbetering van de luchtkwaliteit. Dat zijn twee thema's die ons na aan het hart liggen en waarvoor wij hier al eerder op actie hebben aangedrongen. Wij zien de introductie van deze whisperbussen als een eerste stap. Het is een voorbeeldproject als het gaat om CO₂-reductie en verbetering van de luchtkwaliteit. Het is weliswaar een praktijkexperiment dat veelbelovend is, maar waar ook risico's aan kleven, zowel financieel als wat het resultaat voor het milieu betreft. Het is echter een noodzakelijke stap in een

technische ontwikkeling, waarbij iemand z'n nek moet uitsteken.

Kort samengevat: er liggen meer kosten bij de provincie, maar als het project slaagt zullen de milieubaten voor heel Nederland zijn.

In de beantwoording van de vragen van de commissie is op ons verzoek een globale vergelijking gemaakt met andere CO₂-projecten die uitgewerkt zouden worden. Met die vergelijking hebben wij nog steeds niet goed kunnen afwegen of dit nu wel het beste CO₂-project is. Dat was ook nog steeds niet mogelijk in het totale regionale pakket maatregelen voor luchtkwaliteit. Dat komt pas eind van dit jaar in de commissie aan de orde. Toch begrijpen wij de keuze van het college voor de whisperbus vanwege de concreetheid en het kortetermijneffect op luchtkwaliteit en CO₂-reductie. Wij zullen er gewoon op moeten vertrouwen dat deze keuze ambtelijk goed is afgewogen. Omdat wij als Statenleden onvoldoende mogelijkheden hebben gehad om de afweging te maken met andere CO₂- en luchtkwaliteitsprojecten zullen wij nadrukkelijk de deur – ook ‘de financiële deur’ – open laten staan voor ondersteuning van andere toekomstige voorstellen op het gebied van CO₂-reductie of verbetering van luchtkwaliteit die een vergelijkbare of misschien wel hogere milieuprestatie laten zien. Graag horen wij de mening van de gedeputeerde hierover en ook die van onze collega-fracties. Als er nu gekozen wordt voor de whisperbus en er komt daarna niets meer, dan moeten wij wel een andere afweging maken. Het is goed dat er voor een leaseconstructie is gekozen. Zo houdt de provincie haar handen vrij om in de toekomst een andere vervoerder te contracteren en zo mogelijk voor de toepassing van een andere techniek te kiezen indien de resultaten van deze proef zouden tegenvallen. Omdat dit project het openbaar vervoer betreft, horen wij ook gaarne de mening van de heer Mik over dit voorstel. Hij is immers verantwoordelijk voor het stellen van milieueisen bij de OV-concessies.

De kosten van de introductie van dit project vinden wij te hoog. Als wij dat gaan berekenen per bus, komen wij op een fors bedrag uit. Meerkosten per bus zijn begrijpelijk bij een innovatief concept. De kosten eromheen echter, zoals de inefficiëntie van de dienstregeling, zijn vrij hoog. Graag horen wij of

het niet mogelijk is op die kosten te besparen door de bus integraal in de dienstregeling mee te laten draaien.

Uit de beantwoording van de vragen hebben wij begrepen dat in de Staten in december of misschien in januari een definitieve beslissing zal worden genomen over een nog verder uitgewerkt projectvoorstel. Wij gaan ervan uit dat in dat voorstel die post voor inefficiency niet meer voorkomt. Is het mogelijk de resultaten van de proef te monitoren in een situatie waarin de bussen niet alleen op Vathorst rijden maar in de normale dienstregeling? Dat zou een aanzienlijke kostenbesparing opleveren. In het voorliggende voorstel is een monitoring genoemd via de tankdopring waarbij, volgens mij, ongeacht de lijnvoering, het brandstofverbruik van de bus kan worden gemonitord.

De heer GAAIKEMA (D66): Mijnheer de Voorzitter! ‘Whisper’s: to be or not to be’, that’s the question. D66 zegt: niet doen. Of: in ieder geval hieraan nu geen prioriteit geven. Het is een sympathiek voorstel. Wij vragen ons echter af of de overheid dit met een ingewikkelde manier, zoals via een leaseconstructie, moet stimuleren. Het stimuleren van het gebruik van hybride voertuigen, zoals deze bussen, kan volgens D66 vrij eenvoudig worden afgedwongen via de te verlenen concessies. Het is waar dat de bussen minder brandstof verbruiken en dat de luchtkwaliteit er beter op wordt. Daarom zijn wij natuurlijk voor de inzet van whisperbussen, zoals wij er ook voor zijn dat de provincie het gebruik van die bussen op de een of andere manier zal stimuleren. Toch menen wij dat er in dit voorstel iets niet klopt.

Er zitten vier aspecten aan.

Ten eerste wordt de nadruk nogal gelegd op de luchtkwaliteit. Er rijden echter ook al heel wat aardgasbussen rond. Dat is een beproefde methode waarmee heel duidelijk de fijnstofvervuiling teruggedrongen kan worden. In dit voorstel wordt dit echter niet meegewogen.

Ten tweede heeft het Rijk € 900.000.000 uitgetrokken voor verbetering van de luchtkwaliteit. Daarvoor wordt onder andere het gebruik van roetfilters gestimuleerd. De kans is groot dat het gebruik daarvan over circa twee jaar verplicht zal zijn.

Ten derde kunnen gemeenten en provincies daarnaast door een andere en betere bermbeplanting de

luchtkwaliteit verbeteren. Door de bermen niet te kort te maaien, blijft er veel fijnstof aan de planten hangen. Dat is een makkelijke en ook goedkope oplossing, waarmee heel snel effecten voor het terugdringen van het fijnstof gerealiseerd kunnen worden.

Ten vierde heeft de provincie, zoals reeds genoemd, de regierol bij het verlenen van de concessies. Daarbij zitten veel goede mogelijkheden om op die manier een proef met whisperbussen af te dwingen.

Er zijn dus al veel initiatieven voor het terugdringen van fijnstof. Met het CDA zijn wij van mening dat wij moeten kijken naar de meest effectieve manier waarop het thans beschikbare geld zo goed mogelijk kan worden ingezet. Wij vinden dan ook dat er betere voorstellen mogelijk zijn dan dat wat er nu voorligt. D66 ziet graag dat het beschikbare geld uit het Stimuleringsfonds wordt ingezet voor het isoleren van voorbeeldwoningen. Dat klinkt misschien wat saaier, maar het is wel effectiever. Uit het onderzoek in opdracht van het ministerie van EZ volgens een motie van Van der Ham en Buijs is gebleken dat alleen al door het treffen van isolatiemaatregelen er een reductie van 35% van de CO₂-emissie verkregen kan worden. Er is momenteel een hype rond fijnstof. Dat is zeker niet onbelangrijk, maar laten wij daarbij niet vergeten dat wij ook met het Kyoto-verdrag te maken hebben. Omdat het Rijk niet bouwt en daarom moeilijk afspraken kan maken met woningbouwcorporaties en bouwbedrijven, wil het isoleren van woningen vanwege het Rijk niet erg lukken. Het geld is er echter wel voor. Hier ligt dus heel duidelijk een goede taak voor de provincie om de regie- en trekkersrol te vervullen teneinde gemeenten, bouwbedrijven en woningcorporaties te verleiden en te stimuleren tot het benutten van betere isolatiemogelijkheden in bestaande woningen en nieuwbouw. Technisch is er geen probleem met het isoleren. De spelers die hierbij een rol spelen, komen echter moeizaam bij elkaar. Dat heeft de commissie WEM al weten te melden. Een bijkomend voordeel is dat de burger minder geld kwijt is aan verwarmingskosten en dat is weer goed voor de koopkracht van de burgers.

D66 roept het college op de beoogde en reeds bekende regierol op zich te nemen en met behulp van financiële prikkels prioriteit te geven aan het

isolatiebeleid. Als daarnaast ook het gebruik van de whisperbussen gestimuleerd kan worden, staat D66 daar natuurlijk voor open.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! De ChristenUnie is content met het voorstel iets te doen aan de luchtkwaliteit en daartoe de schone whisperbussen in te zetten. Men kent de ChristenUnie als een partij die heeft opgeroepen tot daadkracht en actie en als het college dan met een voorstel komt dan kunnen wij dat ook billijken. Dat is de goede kant van ons verhaal. Er is echter ook kritiek. Wat dat aangaat, kan ik mij in grote mate aansluiten bij de opmerkingen die onder andere mevrouw Swets en de heer Gaaikema hebben gemaakt. Wij zouden erg graag die integrale discussie voeren over waarop wij als provincie zullen inzetten en over wat er nu gebeurt. Het college komt met één project en het hele bedrag dat in het Stimuleringsfonds beschikbaar is, wordt in één keer voor dat project gereserveerd. Daarmee zijn wij het niet eens. Wij willen alsnog tijd hebben voor die integrale discussie. Mevrouw Swets heeft in dat verband opgemerkt nog eens in de breedte te willen praten over de besteding van de middelen. Het voorstel van het college vinden wij te ingewikkeld en bovendien nodeloos duur. Het is absoluut niet nodig om in één wijk in Amersfoort die bussen te laten rijden. Dat leidt weer tot die inefficiencyvergoeding. Wij kunnen toch gewoon met Connexxion een afspraak maken dat vijf van die fluisterbussen gaan rijden binnen de normale dienstregeling? Dan vallen er veel meer kosten weg dan alleen die inefficiencyvergoeding. Het hele project moet dan gemakkelijk voor € 1.000.000 worden uitgevoerd.

Uit de beantwoording van de gedeputeerde in de commissie hebben wij vernomen dat er geen alternatieven zouden zijn. Ik vraag mij echter af of dat wel zo is. Wij hebben al eerder gezegd dat er veel meer dingen mogelijk zijn om wat aan de luchtkwaliteit te doen. De discussie daarover willen wij absoluut voeren en daarvoor willen wij ruimte houden. Als wij zouden stellen dat er op dit moment geen alternatieven zijn, zouden wij nog een aantal van die bussen bijvoorbeeld in de regio Utrecht kunnen inzetten. Wat ons betreft, kan er met whisperbussen worden doorgedaan, maar voor minder geld. Voorts moet die integrale discussie nu snel worden gehouden en anders moet er nog maar

een vijftal bussen extra in de regio Utrecht worden ingezet. Wij overwegen nog in tweede termijn een amendement in te dienen om het geraamde bedrag van € 1.800.000 te verlagen. Wij wachten echter eerst het antwoord van de gedeputeerde af.

De heer L. DE VRIES (SP): Mijnheer de Voorzitter! De SP is er altijd als de kippen bij om harde kritiek te leveren als zaken ons niet bevallen. Wij zijn echter ook wel weer zo grootmoedig dat wij in staat zijn grote complimenten uit te delen als er voorstellen behandeld moeten worden die ons wel zinnen. Wij vinden dit een zeer goed en gedurfd voorstel, hoewel het wel een beetje duur is. Op dat punt kan ik het eens zijn met verschillende collega-Statenvolledigden. Wij zouden ook graag zien dat de kosten wat omlaag gebracht worden, opdat ook andere initiatieven een kans krijgen.

Toch wijzen wij nog op een neveneffect. Dat betreft de technische innovatie die hierbij aan de orde is en de eventuele gevolgen daarvan voor de werkgelegenheid. Die kunnen volgens ons zeker positief zijn. Daar het hier gaat om een Nederlandse vinding en een Nederlands product vinden wij dat buitengewoon positief.

De heer BINNEKAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik begin met een korte terugblik naar enkele maanden geleden, waarin wij in de commissie veel hebben gesproken over duurzame energie, luchtkwaliteit, het regionale aanbod, het Voorlopige Provinciale Programma Luchtkwaliteit (VPPL) en ga zo maar door. In de meeting zijn er heel leuke projecten behandeld. Ze staan vermeld in de beantwoording die de Staten hebben gekregen. Dat zijn de zonneboilers, de voorbeeldwoningen.

In de laatste commissievergadering vóór het zomerreces hebben wij uitvoerig gesproken over de whisperbussen. Dat was overigens niet de eerste keer dat wij daarover spraken. Ik heb toen gezegd dat ik met een voorstel zou komen. Rekening houdend met het zomerreces is dit voorstel toch vrij snel naar de Staten gegaan. De voorbereiding voor dit project is helemaal gefocust op de bespreking met Connexxion en de gemeente Amersfoort op één buslijn. Dat betekent dat wij hebben bekeken waar wij die bussen zouden kunnen inzetten. Vathorst is een nieuwe wijk die zich nog uitbreidt. Wij zouden daar dus het openbaar vervoer kunnen laten groeien met de uitbreiding van Vathorst in die

zin dat er een schone lijn is die schoon zou moeten kunnen blijven. Dat betekent dat als wij dat zouden voorstellen, er dan tevens bepaalde inefficiencykosten aan verbonden zouden zijn. Er zou wel eens een bus kunnen uitvallen waarvoor een reservebus aangehouden moet worden. Er zouden extra chauffeurs nodig zijn, enzovoort. Bij het maken van dit voorstel is daarom uitgegaan van het instandhouden van de Vathorst-lijn, enerzijds omdat die wijk groeit en bloeit en anderzijds vanwege de overweging dat als wij het openbaar vervoer daar op die manier zouden faciliteren wij daar van meet af aan een enorm schone lijn zouden ontwikkelen.

Connexxion is bereid in de bestaande dienstregeling die bussen op te nemen. Dat zou dus kunnen betekenen dat wij de exploitatiekosten met circa € 400.000 kunnen terugbrengen. Dat gaan wij nog verder bespreken. Wij zitten hierover echter al lang met de marktpartijen aan tafel. Aan de ene kant omdat wij als provincie nu eens echt zelf aan de knoppen zitten. Als college kunnen wij het gevraagde bedrag gebruiken om samen met de marktpartijen keiharde afspraken te maken. Wij gaan nu een fase in waarin ik duidelijk moet maken dat het de provincie menens is om iets aan dat project te doen. De markt is er klaar voor.

Connexxion kan zonder meer overgaan tot het inschakelen van traditionele bussen op de Vathorst-lijn, maar doet dat niet omdat men wil meewerken aan dit project. Dat is toch prijzenswaardig.

Connexxion ziet ook in dat daar op termijn winst is te behalen in de zin van milieuwinst en prestatiewinst, maar ook in het goedkoper aanbieden van openbaar vervoer.

Dan kom ik bij de opmerking van mevrouw Das over collega Mik. Uiteraard hebben wij hierover in het college gesproken. Als deze vervoerstechniek op termijn algemeen aanvaardbaar blijkt te zijn – wij verwachten dat ook – dan zal daarover bij de concessieverlening uiteraard nadrukkelijk worden gesproken. De provincie zal dan bepalen, als het nut van die nieuwe techniek is bewezen, dat die dan zeker zal worden ingevoerd door de vervoerder.

Dat betekent dus dat een ander concept, zoals dat wordt voorgesteld, mogelijk is. Dat houdt in dat wij de inefficiencykosten naar beneden kunnen brengen. Het gaat dan om de totale overheadkosten voor een bedrag van circa € 400.000. Wat de bijdragen van andere partijen aangaat, ligt er op dit

moment een aanvraag van E-traction, de producent, bij Center Novem, een voor velen van ons bekend instituut. Die aanvraag betreft een bedrag van ongeveer € 300.000. Dat zal vermoedelijk ook gehonoreerd worden. Als dat allemaal lukt binnen de huidige dienstregeling, zal dat waarschijnlijk ook gehonoreerd worden. Alle bijdragen tezamen zouden dus een bedrag van € 700.000 kunnen vormen. E-traction is niet bij machte om nog bij te betalen. Men kan dat niet, omdat het hier om een nieuwe productie gaat waarin het bedrijf al veel tijd, energie en geld in het nieuwe prototype heeft gestopt. Het Rijk heeft daaraan overigens ook bijgedragen. Het Rijk doet aan innovatie en wil dat ook stimuleren, maar laat dat dan verder over aan decentrale overheden en marktpartijen.

Van Connexxion is geen bijdrage te verwachten. Bij dat bedrijf staat men echter wel op het standpunt dat men van harte aan het nieuwe project wil meewerken. Men kan volstaan met de inzet van traditionele bussen. Desondanks wil Connexxion in dit fluisterbusproject stappen en de nek uitsteken. Vervolgens wil men na een periode van drie jaar er alles aan doen om de invoering van whisperbussen te realiseren.

Dat betekent dat het college behoefte heeft vanmiddag van de Staten te horen of het college deze weg kan blijven volgen. Daar is een bedrag van omstreeks € 1.800.000 bij betrokken. Ik zeg toe dat ik er alles aan zal doen om de werkelijke kosten lager te laten zijn. Met die resultaten kom ik terug in een totaal uitwerkingsplan. Dan worden de risico's vastgesteld en de afspraken met E-traction en de leasemaatschappij. Dat uitwerkingsplan krijgen de Staten finaal voorgelegd. Het is dan over enige maanden aan de Staten om te besluiten of wij er wel of niet verder mee door moeten gaan. Ik hoop dan ook het terugdringen van de kosten daadwerkelijk in beeld gebracht te hebben.

Dat betekent dat de Staten nog volledig aan de beurt komen. Ik heb echter dit besluit nodig om in de komende maanden als een serieuze partner beschouwd te kunnen worden en niet vrijblijvend aan tafel te blijven zitten met de marktpartijen. Dat moeten wij niet willen en dat moeten wij niet doen. De heer Gaaikema sprak van een integrale afweging en sprak over andere duurzame energieprojecten. Ik kan hem en ook anderen verzekeren dat die integrale discussie in de commissie er nog komt. Dan gaat het echter over andere grootheden, namelijk

om de oprichting van biomassacentrales te stimuleren, over een voorbeeldfunctie voor renovatie, over zonneboilers waaraan het Rijk nu zegt niet meer mee te willen doen omdat dit project zichzelf maar moet bedruipen. Dat betekent dat er ook financiële ruimte beschikbaar moet zijn om deze projecten eventueel te kunnen realiseren. Wij hebben het dan over zaken van een andere orde en over andere bedragen. Onze invloed is dan echter – en dat zeg ik speciaal tot de heer Van de Groep – veel kleiner dan bij het project van de whisperbussen. Daar zitten wij als provincie al aan de knoppen en daar kunnen wij uiteindelijk in de concessieverlening voorwaarden stellen. Met de projecten voor duurzame energie echter, zijn wij meer regisserend en stimulerend bezig en dan hebben wij ook een geldbedrag in handen waarvan wij kunnen zeggen dat wij dat ervoor over hebben zonder dat wij echte effecten in beeld hebben. Die effecten hebben wij wel in beeld bij het project dat nu aan de orde is.

De heer GAAIKEMA (D66): Mijnheer de Voorzitter! Het betoog van de heer Binnekamp is duidelijk. In eerste termijn hebben wij al duidelijk gemaakt dat wij voor whisperbussen zijn en dat wij de komst daarvan gaarne gestimuleerd zien. Het is ook prachtig dat die integrale afweging nog gemaakt zal worden. Tegelijkertijd pakken wij met dit voorstel nu in één keer een vrij grote hap van € 1.800.000 uit het voor milieu geormerkte bedrag uit het Stimuleringsfonds. Hoe ziet de gedeputeerde het als er een belangrijk deel van dat beschikbare bedrag al vergeven is? Kunnen wij dan nog gaan praten over een integrale afweging? Dat begrijp ik niet.

De heer BINNEKAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb gesteld dat dit twee grootheden betreft. Dit project heeft te maken met duurzaamheid en vooral met luchtkwaliteit. Ook heeft het met andere vormen van openbaar vervoer te maken. Dat andere waar wij nog over zullen praten, betreft meer duurzame energieprojecten: zonneboilers, goed afregelen van verwarming in scholen en kantoorgebouwen. Dan praten wij toch over zaken van een heel andere orde. Er blijft nog een bedrag beschikbaar. Ik kom nog met twee voorstellen terug bij de Staten: voor het restant van het Energiefonds dat de Staten destijds hebben gecreëerd en vervolgens afgeschaft, komen nog twee voorstellen. Er is

dus financiële ruimte om het soort projecten dat de Staten voorstaan te kunnen realiseren.

De heer GAAIKEMA (D66): Mijnheer de Voorzitter! De gedeputeerde garandeert dus een financiële ruimte die wij straks nodig hebben om de belangrijke projecten die hij noemt te kunnen realiseren?

De heer BINNEKAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik zal met een voorstel terugkomen aangaande besteding van gelden uit het Energiefonds waarin thans nog ongeveer € 400.000 zit, ten behoeve van bepaalde projecten. Dat betekent dat dit project wat het college betreft, absoluut een doorstart moet hebben. In de fase naar de uitwerking heb ik een reservering heel hard nodig om een serieuze partner te kunnen zijn tijdens de onderhandelingen. Wij zullen de integrale afwegingen verder gestalte geven door bespreking ervan in de commissie en in de Staten. De Staten hebben het laatste woord in dit huis en zij zullen dat laatste woord ook hebben over dit project.

De VOORZITTER: Merk ik een lichte hoop dat er wellicht iets is veranderd?

De heer BINNEKAMP (gedeputeerde): Ik wou het hierbij maar laten, voorzitter.

De VOORZITTER: Voor de tweede termijn is het woord aan mevrouw Swets.

Mevrouw SWETS (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Hier staat in tweede termijn een tevreden woordvoerder van het CDA aangaande dit voorstel. Wij zijn erg verheugd met de uitgebreide en goede beantwoording door de gedeputeerde. Oorspronkelijk overwogen wij tegen dit voorstel te stemmen, ofschoon wij natuurlijk wel erg voor initiatieven voor duurzame zaken zijn en wij de inhoud van dit project op zichzelf goed vinden. Wij zaten echter erg in onze maag met de financiering hiervan. Na de bespreking van het voorstel in de commissie heeft de gedeputeerde de tussentijd inmiddels benut, zo merken wij nu. Waarschijnlijk zijn de kosten nu al € 700.000 lager geworden. Dat gaat dan de goede kant op. Als die € 400.000 inefficiency eruit gaat en de € 300.000 van Center

Novum, dan zitten wij op € 1.100.000. Als wij een week verder zijn, kunnen wij het misschien wel voor € 500.000 in totaal realiseren. Daar hopen wij natuurlijk op.

De toezeggingen die de gedeputeerde nu heeft gedaan inzake de overheadkosten, de bijdragen van de andere partijen en de inefficiency verheugen ons. Dat geldt ook voor de schriftelijke afspraken die hij met Connexxion wil maken. Wij blijven wel op het punt staan dat Provinciale Staten een definitief besluit nemen over het al dan niet doorgaan van dit project. Gelukkig heeft de gedeputeerde dat nu toegezegd. Bij het nemen van het definitieve besluit zullen wij bekijken in hoeverre de thans uitgesproken intenties van het college bewaarheid zijn geworden. Gezien de beantwoording van dit moment gaan wij akkoord met het project.

Wij waren voor een bredere reservering voor duurzame energieprojecten die na een integrale afweging door de Staten zijn gekozen. Wij hebben nu begrepen dat van die € 1.800.000 uit het voorstel misschien € 700.000 of € 800.000 over zal blijven. De gedeputeerde heeft zojuist de € 400.000 genoemd uit het Energiefonds en de € 1.750.000 die in begroting staat voor een eventuele tweede fase fluisterbussen, en in ons geval dus voor bredere duurzaamheidsprojecten. Dat is bij elkaar een bedrag van bijna € 3.000.000. Dat hebben wij dan over en daarvan zegt het CDA dat wij daarover een integrale discussie willen voeren in de commissie WEM en in Provinciale Staten voordat er weer uitgewerkte voorstellen hiervoor naar de Staten komen. Hierbij is al de biomassacentrale genoemd, waar wij niet tegen zijn. Zonneboilers vinden wij ook een goed idee. Ook projecten die door andere fracties zijn genoemd, kunnen zinnig zijn. Als het college dat alles toezegt, verlaten wij tevreden dit agenda-punt.

De heer KILLI (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ten eerste zijn wij verheugd met de uitleg van de gedeputeerde. Hij heeft ons in onze mening versterkt. Ten tweede help ik hem herinneren dat bij de expertmeeting van 24 april ons is geadviseerd twee projecten te kiezen waarop wij ons kunnen profileren. Wat dat betreft doet dit project recht aan dat advies.

De heer GAAIKEMA (D66): Mijnheer de Voorzitter! Het is jammer dat er pas een integrale afweging zal plaatsvinden nadat er al bijna € 2.000.000 vergeven is uit het Stimuleringsfonds. Daardoor is er geen sprake van een integrale afweging. Daarnaast zijn wij verheugd dat de gedeputeerde wel de integrale afweging voor andere punten die D66 belangrijk vindt, zoals isolatie, wil oppakken. Wij zijn ervan overtuigd dat wij daarmee de meest effectieve oplossing alsnog kunnen realiseren.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik bedank de gedeputeerde voor zijn duidelijke beantwoording. In eerste termijn heb ik even met een amendement gedreigd, omdat ik vond dat het wel voor € 1.000.000 kon. Gelet op de toezeggingen van de gedeputeerde denk ik dat het vast nog wel voor minder geld kan. Dat amendement dienen wij dus niet in. Wij verwachten dat hij in de buurt komt van het bedrag dat mevrouw Swets zojuist heeft genoemd. Wij zien graag dat die whisperbussen gaan rijden en dat er zo veel mogelijk geld beschikbaar blijft voor die andere projecten die uit de integrale discussie te voorschijn zullen komen. Dat zien wij met vertrouwen tegemoet.

De heer L. DE VRIES (SP): Mijnheer de Voorzitter! Dat ging wel hard met de kostenbesparingen. Als wij nog even wachten dan krijgen we misschien nog geld toe. Wij wensen de gedeputeerde veel succes bij zijn onderhandelingen met de marktpartijen. De SP wil nog wel een kanttekening bij dit voorstel plaatsen. Voor ons is er enig risico in de rol van de OV-bedrijven als die zo onwillig en bijna zo onkundig zijn om hun taak goed uit te voeren.

De heer BINNEKAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Expliciet jegens mevrouw Swets en andere woordvoerders kan ik zeggen dat die integrale afweging, ook over andere projecten, er zal komen. De Staten kunnen dat nog dit jaar tegemoet zien.

De heer Killi heeft gelijk. Wij hebben in april afgesproken dat wij er een aantal projecten uit zouden lichten. Maar nu zullen wij bij die integrale afweging alle projecten opnieuw ter discussie stellen.

De VOORZITTER: Ik sluit de beraadslaging en ik

kom tot afhandeling. Verlangt iemand stemming? Dat is niet het geval, zie ik. Verlangt iemand aantekening? Dat is evenmin het geval.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel.

PS2005BEM05

Keuze accountant voor de controle van de jaarrekeningen 2005, 2006 en 2007.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel.

PS2005REG06

Subsidieverordening verplaatsing intensieve veehouderijen provincie Utrecht.

De VOORZITTER: In verband met onvolledige voorbereiding in verband met ontstentenis van de gedeputeerde wegens familieomstandigheden, stel ik voor dit voorstel te agenderen voor de volgende vergadering. Aldus besloten.

De heer R.E. DE VRIES (D66): Mijnheer de voorzitter! Wij weten dat deze subsidieverordening is opgesteld in gezamenlijkheid met vijf andere provincies. Heeft uitstel consequenties?

De VOORZITTER: De gedeputeerde zegt dat het geen consequenties heeft.

PS2005REG05

Voorstellen Stimuleringsfonds ten behoeve van Landelijk Gebied.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! In dit voorstel vraagt het college van GS in te stemmen met voorstellen voor gelden uit het Stimuleringsfonds ten behoeve van het landelijk gebied. Het voorstel is in drie delen opgesplitst: € 6.400.000 naar de Groen/Blauwe structuren, € 650.000 naar de duurzame versterking van de landbouw en € 1.600.000 naar de ecodeucten. Met het laatste kan het CDA instemmen. Met de andere delen van het voorstel is het CDA niet zo snel klaar. Het college stelt voor € 6.400.000 te investeren in Groen/Blauwe structuren rond de steden Utrecht en Amersfoort. Wij delen de opvatting van het

college dat het goed is rond de steden te investeren in water, groen en recreatie. Wij zijn echter wel erg kritisch als het gaat om de medefinanciers van deze projecten. In het stuk dat aan de orde is, gaat het college ervan uit dat de provincie alvast geld kan investeren en dat het resterende deel dan door de partners betaald zal worden. Zo is dat immers afgesproken. Let wel: niet geregeld, maar wel afgesproken. Het CDA vindt dat het college veel vertrouwen heeft in de medefinanciering door Amersfoort, Utrecht, het BRU en de recreatieschappen. Ik breng het college de houding van de gemeente Amersfoort in herinnering als het gaat om de financiering van het project De Schammer. Het CDA is misschien wat kritisch, maar wij kunnen beter nu helder zijn dan dat wij ons achteraf achter de oren moeten krabben. Het CDA wil van het college de toezegging dat het college goede en harde afspraken maakt met de partners Utrecht, Amersfoort en het BRU. Wat ons betreft is dát de voorwaarde om te kunnen instemmen met dit deel van het voorstel.

Dan de duurzame versterking van de landbouw. € 200.000 van het Stimuleringsfonds zou naar het agrotourisme moeten gaan. Dat vinden wij een goed idee. Om echter die € 450.000 van dat fonds te bestemmen voor een landinrichtingsproject zoals het RAK-Kromme Rijn (Ruilverkaveling met Administratief Karakter) vinden wij een minder goed plan. Om van het Stimuleringsfonds geen grabbelton te maken, hebben wij daarvoor destijds de criteria vastgesteld. Het landinrichtingsproject RAK-Kromme Rijn voldoet niet aan de criteria van het Stimuleringsfonds. Het is niet vernieuwend en evenmin eenmalig. In die commissievergadering van 23 mei jongstleden hebben wij met verschillende partijen duidelijk gesteld dat wij het heel belangrijk vinden dat er voortgang is bij de landinrichting, maar dat het college het geld voor dit project uit een andere pot zou moeten halen. Het is jammer dat het college dit niet mis te verstane signaal niet heeft opgepakt, want nu staat het toch in dit voorstel. Het argument van het college is dat de uitvoering wordt versterkt en dat er geen andere geldbronnen voor beschikbaar zijn. Volgens het CDA zal het college toch iets creatiever moeten zijn bij het zoeken naar financieringspotten. Het CDA vindt het heel belangrijk dat de landinrichtingen in deze provincie voortgaan en geen onnodige vertraging oplopen. Voor het CDA hoeft de uitvoering

van de landinrichting niet in gevaar te komen als het college een andere bron aanspreekt. Daarom amenderen wij, samen met andere partijen, op dit onderdeel het voorstel. Het amendement luidt als volgt:

Amendement A1 (CDA, ChristenUnie, GL, VVD, SP, D66 en SGP)

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 10 oktober 2005;

gelezen:

de "Voorstellen Stimuleringsfonds ten behoeve van het landelijk gebied, PS2005REG05";

besluiten:

onderdeel B, Duurzame versterking landbouw betreffende het onderdeel RAK-Kromme Rijn (onderaan pagina 2 en bovenaan pagina 3) te schrappen;

dragen het college van GS op:

de Staten een andere financieringsbron voor te leggen voor de voortgang van de landinrichting RAK-Kromme Rijn.

Toelichting:

Provinciale Staten hebben in hun vergadering van 24 mei 2004 kaders vastgesteld voor de besteding van het Stimuleringsfonds. Aanwending van het Stimuleringsfonds voor een landinrichtingsproject is in strijd met de gestelde kaders. Door een andere financieringsbron aan te wenden, hoeft de uitvoering van de landinrichting niet in gevaar te komen.

De VOORZITTER: Het amendement is voldoende ondertekend en maakt derhalve deel uit van de beraadslagingen. Het amendement kan worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

De heer SCHREURS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! De PvdA steunt de gedeputeerde op alle drie de punten die in het voorstel worden gedaan: Groen/Blauwe structuren, duurzame versterking landbouw en de ecoducten. Daarom hebben wij het amendement van het CDA niet ondertekend, waarin wordt voorgesteld het landinrichtingsproject RAK-Kromme Rijn uit het Stimuleringsfonds te

halen en waarin de gedeputeerde wordt gevraagd naar een andere financiering daarvan te zoeken. Ook de PvdA heeft op 23 mei de gedeputeerde gevraagd naar een andere financiering te zoeken, met name voor het RAK-project Kromme Rijn. Inmiddels zijn wij al bijna vijf maanden verder en de gedeputeerde heeft duidelijk gemaakt dat hij geen alternatieve financiering heeft gevonden. Hoe komt dat dan? Is dat onwil of laksheid van de gedeputeerde? De PvdA denkt van niet, gezien de inzet die de gedeputeerde al jaren toont als het gaat om een vitaal platteland en een goed landelijk gebied in deze provincie. Daarom hebben wij zelf met de commissie een beetje gestoeid over alternatieve financieringsopties, maar wij kwamen daar zelf evenmin uit. Wat dat betreft geloven wij de gedeputeerde als hij zegt dat het lastig is hiervoor een alternatieve financiering te vinden.

Het moet mij overigens wel van het hart dat er nu partijen in de Staten zijn, die met woord en daad soortgelijke doelen nastreven als de gedeputeerde voor ogen heeft, maar die nu dusdanig stringent met de kaders van het Stimuleringsfonds omgaan dat het vervolgens toch kan gebeuren dat de uitvoering van de landinrichting in gevaar komt. RAK-Kromme Rijn is een goed project, dat al acht jaar loopt. Het betreft een gebied waar met verkaveling als instrument zeer goede kansen liggen voor de landbouw. Het is in ieders belang dat dit project niet nog meer vertraging oploopt. Als er opnieuw moet worden gezocht naar alternatieve financiering, vraag ik de gedeputeerde daarom hoe reëel de kans is dat het project toch nog vertraging zal oplopen. Vindt de gedeputeerde daarnaast dat het überhaupt reëel is te denken dat er nog iets gevonden kan worden, als hij zelf in de afgelopen vijf maanden al niets heeft kunnen vinden? Natuurlijk moet het Stimuleringsfonds geen grabbelton worden, maar zijn wij het niet aan de bewoners in het gebied verplicht hun nu eens helderheid te verschaffen over de uitvoering van de plannen? Zijn wij het daarnaast ook niet verplicht om de REMU-opbrengsten, dus het publieke geld van alle burgers van deze provincie, terug te geven aan de mensen die het toebehoort, dus ook aan de burgers van dat gebied?

Het coalitieakkoord heet 'Werk in uitvoering'. Daarnaast spreken wij vaak over 'De presterende provincie'. De PvdA hecht veel waarde aan deze

uitspraak. Wat ons betreft, mogen wij best een keer een beetje soepel omgaan met de kaders van het Stimuleringsfonds als dat de uitvoering van de plannen ten goede kan komen. Als wij hier discussiëren over de kaders en de keuze van het potje waaruit het nodige geld moet komen, daar hebben de burgers niets aan. Die hebben namelijk belang bij een vitaal landelijk gebied.

Mevrouw LAMERS (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Het is heel prettig te horen hoe de fractie van de PvdA geld wil teruggeven aan de burgers. Zo ken ik er ook nog wel een paar, maar die zijn dan anders opgesteld.

In de commissie heeft de fractie van de VVD al gezegd moeite te hebben met de voorstellen in het kader van het Stimuleringsfonds. Niet inhoudelijk, want de VVD staat in principe immers achter alle genoemde onderwerpen. Weliswaar moet er nog naar de uitwerking gekeken worden en daarover hebben wij nog wel wat opmerkingen. Wij hebben echter wel moeite met de manier van financiering. Wij vinden dat de voorgestelde onderwerpen niet passen in het beginsel waarvoor het Stimuleringsfonds is opgezet. Ze passen dus niet binnen de gestelde kaders. Ze zijn niet vernieuwend, niet stimulerend en niet eenmalig. Het betreft regulier beleid, waarvoor in de begroting geen geld is gevonden en dat nu betaald zou moeten worden uit het Stimuleringsfonds.

Destijds hebben de Staten afspraken gemaakt over het Stimuleringsfonds en daarbij zijn de kaders gesteld. Daarvan wordt nu afgeweken. Als er is afgesproken hoe er moet worden omgegaan met geld, dan moet je daarvan niet afwijken en moet je je daaraan houden. Afspraak is afspraak. Bovendien merken wij speciaal jegens de PvdA op, dat wij komende maand een begrotingsvergadering houden waar een integrale afweging gemaakt kan worden over waar het geld voor het RAK-project Kromme Rijn dan wél vandaan moet komen als dat niet uit het Stimuleringsfonds gehaald kan worden. Dat is dan gewoon een kwestie van oud-voor-nieuw-beleid. Bij de begrotingsbehandeling wordt dan bepaald wat wij niet willen, maar daarvoor in de plaats komt dan de financiering van dat RAK-project. Dan is de zaak volgens ons gewoon voor elkaar.

In de commissie heeft de heer Lokker al toegegeven dat met dit voorstel niet geheel wordt voldaan aan de destijds gestelde criteria.

Behalve over die criteria voor het gebruik van gelden uit het Stimuleringsfonds, heeft de VVD nog enkele inhoudelijke opmerkingen over dit voorstel. Dat gaat allereerst over de Groen/Blauwe structuren. Bij de reservering van € 3.500.000 voor het Noorderpark hebben wij de volgende zorgen. Het knelpunt: ten eerste is de regionale medefinanciering wel afgesproken, maar nog niet in harde regels gevat. Voordat het geld wordt uitgegeven, moet dit duidelijk zijn. Het CDA noemde dit daarnet ook al. Wij hebben goede toezeggingen nodig en harde afspraken voordat wij geld uitgeven. Ik hoor straks nog wel het commentaar van het college daarop.

Het resterende tekort van € 4.100.000 en de zinsnede in het voorstel dat de provincie hierbij ervan uitgaat dat andere partijen hun verantwoordelijkheid zullen nemen, vinden wij nogal zacht. Nogmaals: de VVD wil duidelijke afspraken. Met name de stad Utrecht, het BRU en de recreatieschappen zullen ook hun verantwoordelijkheid moeten nemen.

Voor wat het project RAK-Kromme Rijn betreft, kunnen wij, gezien onze visie, de gedachtegang van het CDA ondersteunen.

Bij de financiering van de ecoducten gaat het om een geschatte reservering, waarbij geen rekening wordt gehouden met eventuele tegenslagen. Die financiering moet volgens ons deel uitmaken van een ontwikkelingsplanologie en als dat niet kan, moet dat bedrag in de begroting worden opgenomen. Voordat tot uitvoering wordt overgegaan moet ook hier meer duidelijkheid verschaft worden, ook inhoudelijk. In een artikel in het Utrechts Nieuwsblad stond dat bij een ecoduct bij de N225 bij hoog water eventueel dieren zullen verdrinken. Voordat wij aan dat voorstel onze goedkeuring verlenen, willen wij eerst weten hoe dat precies in elkaar zit. Met andere woorden: wij willen het daar nog eerst inhoudelijk over hebben.

De VVD vindt dat de financiering van ecoducten een onderdeel moet zijn van de ontwikkelingsplanologie of de begroting. Ook de financiering van de andere onderwerpen hoort in de begroting plaats te vinden. Dát is het moment waarop alle onderwerpen integraal afgewogen kunnen worden en van een financieel plaatje kunnen worden voorzien.

De heer SCHREURS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Kan mevrouw Lamers misschien nog iets meer zeggen over hoe de ecoducten uit de ontwikkelingsplanologie moeten komen? Dat begrijp ik nog niet helemaal.

Mevrouw LAMERS (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Als er een planologische opzet wordt gemaakt voor een bepaald gebied, dan wordt dat onderdeel daarin gewoon meegenomen. Ik geef toe dat dit bij de N225, waar niet wordt gebouwd, wat moeilijker kan worden meegenomen. Dan moet dat verder in de begroting worden bekeken. Anders hoort dat gewoon een onderdeel te zijn van de plannen die er voor het hele gebied worden gemaakt. Dat lijkt mij logisch.

De heer SCHREURS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Als wij spreken over ontwikkelingsplanologie, dan gaan wij met meerdere partijen om de tafel zitten. Welke partijen zouden de belangen van de ecoductgebruikers moeten verdedigen? Die gebruikers kunnen dat natuurlijk niet zelf doen.

Mevrouw LAMERS (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik neem aan dat wij daar allemaal een stem in zullen hebben.

De heer KLOPPENBORG (GL): Mijnheer de Voorzitter! Deze voorstellen hebben onze instemming. De discussie hierover spitst zich ook bij GL toe op de toets of de voorstellen voldoen aan de criteria van het Stimuleringsfonds. De criteria die wij daarbij kunnen noemen, betreffen: duurzaamheid, vernieuwend, eenmalig, kansrijk. Voorts moeten wij ons afvragen of er geen andere financieringsmogelijkheid is. De voorstellen voor Groen/Blauwe structuren rond Amersfoort en Utrecht passen volgens ons uitstekend binnen de kaders van het Stimuleringsfonds. Ze zijn eenmalig, vernieuwend, duurzaam, kansrijk en er is geen andere financieringsmogelijkheid voor. Het is inderdaad van belang dat andere partijen ook bijdragen. Ik heb waardering voor de inspanningen van gedeputeerde Lokker. Wat het stadsgewest Utrecht betreft, heb ik er vertrouwen in dat partijen inderdaad over de brug zullen komen. Amersfoort zal bijna niet anders kunnen doen dan instemmen. Ik hoop dat ik daarin gerustgesteld zal worden. De voorstellen liggen in elk geval geheel in het verlengde van het

belang dat de Staten bij de behandeling van de voorjaarsnota hebben gesteld bij recreatie en groene ontwikkelingen rond de stad.

De voorstellen inzake de ecoducten zijn volgens onze fractie goede voorbeelden van hoe gelden uit het Stimuleringsfonds benut kunnen worden. Ze zijn eenmalig, vernieuwend, duurzaam en kansrijk. Dat de financiering niet gemakkelijk is, blijkt wel uit het gegeven dat wij al in 2002 tot het uitvoeren van deze projecten hebben besloten in de toenmalige kadernota. Nu pas komt er geld voor beschikbaar.

Bij RAK-Kromme Rijn is de situatie anders. Voor GL is dat niet een specifiek vernieuwend project. In de tekst wordt immers gesproken over de afronding van een programma. Wij zien hier echt nog wel mogelijkheden om uit andere bronnen, bijvoorbeeld via de begrotingsbehandeling, aan de hierbij genoemde gelden te komen. Het geld van het Stimuleringsfonds moet inderdaad alleen worden gebruikt voor projecten die aan de gestelde criteria voldoen. Om die reden steunen wij het amendement van het CDA.

De heer R.E. DE VRIES (D66): Mijnheer de Voorzitter! Eigenlijk zou dit voorstel een heel eenvoudig abc'tje moeten zijn en zo zal ik de onderdelen ervan ook behandelen. Als wij kijken naar de Groen/Blauwe structuren rond Amersfoort en Utrecht dan zijn dat volgens ons prima projecten die ook in het kader van het Stimuleringsfonds geplaatst kunnen worden. Ik sluit mij overigens wel aan bij de opmerkingen die er zijn gemaakt over de bijdragen en de verantwoordelijkheden van de andere partijen, met name bij het verhaal dat rond Utrecht zal spelen. Maar overigens geldt dat ook voor Amersfoort, waar men ook boter bij de vis moet doen in dezen. Wat dat betreft zijn het belangrijke projecten, die zullen bijdragen aan wat wij willen rond de belangrijke kernen in onze provincie.

Dan het b-onderdeel: de duurzame versterking van de landbouw. Dat is het heikele punt binnen dit voorstel voor het RAK-Kromme Rijn-gebied. In de commissie is daarover uitvoerig gedebatteerd. Het is duidelijk dat een meerderheid in de commissie het niet zag zitten om dit onderdeel, dat eigenlijk een bestaand project is, via het Stimuleringsfonds

te laten financieren. Wij vinden dat wij het Stimuleringsfonds niet als een soort gatenvuller moeten gebruiken bij dit soort projecten. Ook als wij kijken naar het bedrag – het gaat hierbij om € 450.000 – kan ik mij echt niet aan de indruk onttrekken dat dit geld wel te vinden is binnen de begroting en als het moet, omdat wij dit zo belangrijk vinden, dan kan het altijd nog uit de algemene middelen gefinancierd worden. Ik meen dat wij het met z'n allen inderdaad heel belangrijk vinden dat dit project gewoon afgerond wordt. Ik verwacht hiervoor dus een echte, concrete inspanning van het college.

Ook voor agrotourisme heb ik aandacht gevraagd bij de commissiebehandeling. Het is een project dat volgens ons prima past binnen het Stimuleringsfonds en de criteria die wij daarvoor hanteren. Ik had het alleen wel leuk gevonden als wij wat meer aanvullende informatie over dit project zouden krijgen. In het voorstel staat ook dat er een projectvoorstel is geformuleerd. Tijdens de commissiebehandeling heb ik gevraagd of die informatie ook nog misschien vóór deze behandeling in de Staten in te zien of verkrijgbaar zou zijn. Aan dat verzoek is echter niet voldaan. Ik vind dat jammer. Het gaat slechts om € 200.000 en daarover gaan wij niet struikelen, maar het is toch wel een interessant project dat in de toekomst zeker een grote spinn-off kan hebben. Het is dus belangrijk dat het goed van start gaat.

Over de ecoducten is door meerdere sprekers al het een en ander gezegd. Het is een prima voorstel en naar onze mening past het binnen de criteria van het Stimuleringsfonds. Wij zien graag dat het gaat gebeuren.

Voor het ecoduct bij Elst vragen wij nog om een nadere, inhoudelijke afweging. In hoeverre is dat nu wel de juiste plek of misschien moeten wij iets verder kijken dan onze neus lang is. Maar dat is meer inhoudelijk dan financieel opgemerkt.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Met zeer veel belangstelling hebben wij kennis genomen van dit voorstel. Met de inhoud van de verschillende projecten hebben wij geen probleem. De voorgestelde financieringsbron baart ons echter wel enige zorg. Wij hebben overigens met grote belangstelling kennis genomen

van de houding van de PvdA waarbij het gaat om het hanteren van door de Staten afgesproken kaders, terwijl er toch op termijn nog wel enige mogelijkheden geboden kunnen worden, zeker als die kaders bijvoorbeeld het coalitieakkoord betreffen. Wij gaan dat nog zien.

Het RAK-Kromme Rijn-verhaal is al zeer lang gaande. Het vernieuwende karakter ervan ontgaat ons daarom ten enenmale. Wij vragen ons daarom af waarom deze kosten niet simpelweg ten laste gebracht worden van de algemene reserve. Die reserve is daar toch voor?

De heer BISSCHOP (SGP): Mijnheer de Voorzitter! De SGP gaat voor 180,8% akkoord met dit voorstel. De 100% betreft de inhoud ervan en de 80,8% gaat over de financiële dekking. De SGP heeft het amendement dat door het CDA is ingediend mede ondertekend. Onze fractie stemt niet in met de voorgestelde dekking ten aanzien van het RAK-project Kromme Rijn. Dat is meer dan de constatering van een feit. Wij delen immers toch ook de zorg die doorklinkt in de betogen van verschillende collega's die zich afvragen hoe wij omgaan met het Stimuleringsfonds. Daarover zijn weloverwogen duidelijke afspraken gemaakt om te voorkomen dat wij een soort grabbeltoneffect krijgen ten bate van goede ideeën die pas uitgevoerd kunnen worden als er nog wat geld voor beschikbaar kan komen. Nu er echter duidelijke criteria voor zijn afgesproken, mag het niet gebeuren dat als argument voor dekking van de kosten met geld uit het Stimuleringsfonds wordt aanvaard 'omdat er geen andere geldbronnen zijn'.

Wij dagen de gedeputeerde uit met een goede, definitieve dekking voor de kosten van deze voorstellen te komen. Dat zal hem zeker wel lukken. Er zijn hem inmiddels al enige suggesties gedaan en dat geeft hem weer enige speelruimte.

De heer LOKKER (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! In de eerste plaats constateer ik dat er een zeer brede steun is voor de inhoud van de voorstellen. Dat doet mij deugd. Mijn antwoord zal zich dan ook concentreren op de financiering. Is die wel passend bij de inhoud van de voorstellen? Natuurlijk stel ik dat het college dit wel van mening is.

Er is veel gesproken over de kaders waarbinnen de financiering moet plaatsvinden. Volgens de

opvatting van het college zijn er inderdaad verschillende pijlers onder het Stimuleringsfonds. Die zijn ook genoemd, ofschoon dat in het voorstel zelf niet altijd duidelijk naar voren komt. Die pijlers zijn de begrippen 'duurzaamheid', 'vernieuwing', 'eenmalig', 'kansrijk' en 'uitvoering'. Dat laatste is het uiteindelijke doel waarom wij het Stimuleringsfonds hebben gecreëerd: die projecten tot uitvoering te brengen die wij met elkaar maatschappelijk van grote betekenis vinden en die zonder bijdragen uit het Stimuleringsfonds niet van de grond komen. Op grond van die stellingneming menen wij die projecten die van grote maatschappelijke betekenis zijn – dat zijn er slechts drie en daarom is er geen sprake van 'een grabbelton' – op deze manier aan de Staten te moeten voorstellen. Ik begrijp de kritiek van het CDA en anderen heel goed als die zich afvragen hoe hard de medefinanciering van de andere partijen is. Voor het college is die medefinanciering inderdaad hard. Als de Staten vinden dat dit in het voorstel wat zacht staat vermeld, dan ben ik gaarne bereid dat aan de onderhandelingstafel wat duidelijker te stellen. Het is echter niet anders dan dat de partijen zich binden aan een bedrag. Het is door die partijen heel helder neergezet. De provincie is bereid om voor dit doel het in het voorstel genoemde bedrag beschikbaar te stellen. Dat houdt in dat de andere partijen ook met hun bijdrage over de brug moeten komen. Dat staat eveneens in dit voorstel. De Staten kunnen ervan op aan dat ik dit standpunt nog eens heel duidelijk zal maken aan de andere partijen.

Dan het punt van het RAK-project Kromme Rijn. Dit is, anders dan daarnet is opgemerkt, het kortst lopende landinrichtingsproject van alle projecten die wij hier hebben. Het is ook bedoeld om het zo snel mogelijk af te ronden. Hier geldt namelijk eveneens dat wij met de Staten hebben afgesproken dat wij de landinrichtingsprojecten op een zo kort mogelijke termijn zullen afronden om te voorkomen dat onze kleinkinderen straks zullen zeggen dat dit inderdaad in 2005 nog steeds niet geregeld was.

De agrarische structuurverrijking staat hierbij inderdaad voorop. Is dat vernieuwend? Het is in elk geval wel duurzaam. Hiermee wordt immers een structuur tot stand gebracht die voor de toekomst inderdaad de zekerheid biedt dat het gebied economisch en sociaal vitaal blijft. Dat is een

heel belangrijke doelstelling. Niet alleen voor de landinrichting, maar ook voor het college. Het gaat erom dat dit geen langjarig landinrichtingsplan is, maar een plan dat in 2007 kan worden afgerond. Wat zal er gebeuren als wij deze eenmalige impuls voor een duurzame ontwikkeling niet zullen geven? Dan zal dit project vertragen. Wij weten dat de rijksoverheid in de komende jaren voor deze doelstelling geen geld beschikbaar heeft. Wij hebben gezegd dat wij als provincie, die zich profileert als een presterende provincie, voor dit bedrag onze eigen doelstelling kunnen afronden. Ik hoop dat de Staten deze visie delen. Als het gaat om het amendement dan begrijp ik heel goed dat dit een vrij dwingende zaak is. Door het college is natuurlijk serieus gezocht naar een alternatieve financiering. De Staten weten heel goed hoe dit gaat: dat gaat ten koste van andere financieringen en van andere belangrijke projecten. Dat is uiteindelijk de afweging die de Staten zelf maken of zij aan dit of aan een ander project prioriteit geven. Wij hebben gemeend dat dit project valt binnen de kaders die de Staten zelf hebben gesteld. Als de Staten nu zeggen dat zij het amendement willen omzetten in een motie, dan zal ik nogmaals mijn uiterste best doen te bekijken of ik voor dit onderdeel van het voorstel een alternatieve financiering kan vinden. Ik nodig de Staten voorts uit datzelfde te doen.

De VVD heeft de vraag gesteld of wij die projecten niet op een andere manier kunnen financieren, met name aangaande ecoducten. Wij hebben met elkaar afgesproken dat ecoducten in ieder geval in aanmerking komen voor financiering uit het Stimuleringsfonds. Ik heb dus gewoon aangenomen dat dit in die zin geen verrassing voor de Staten moet zijn. Het 'vernieuwend' is ook gelegen in de aanpak ervan, en – dan kom ik bij wat de VVD hierbij naar voren heeft gebracht – dat het past in het totaal van de ontwikkelingsplanologie. Maar ook dat wij voor een aantal publieke investeringen die met name een publiek belang dienen, niet altijd zo'n constructie kunnen toepassen. Het is vooral onze verantwoordelijkheid als overheid om die publieke dienst te leveren. Het past binnen het beleid dat de Staten hebben vastgesteld. Waar mogelijk kiest het college voor die integrale benadering, opdat financiering mogelijk is in het kader van de ontwikkelingsplanologie. Waar dat echter niet kan, en de Staten vinden samen met het

college dat een en ander toch moet plaatsvinden, dan is financiering via het Stimuleringsfonds een uitstekende mogelijkheid om de uitvoering te doen plaatsvinden.

Met inachtneming van de toezegging dat ik de regionale partners zal uitnodigen concreet met een financiering op tafel te komen – dat is iets wat ik reeds met hen heb afgesproken – en rekening houdende met de mogelijkheid dat het amendement een motie kan zijn, waarin het college wordt opgedragen die financieringsmogelijkheid te zoeken, zal ik het hierbij laten.

De VOORZITTER: Is er behoefte aan een tweede termijn?

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Wij zijn erg blij met de toezegging van de gedeputeerde over het maken van harde afspraken. Het signaal dat wij hem hebben willen geven, is dus aangekomen. Daar zijn wij blij mee.

Wij zijn het met hem eens dat hij zegt dat de inhoud van het voorstel prima is, maar dat wij inderdaad alleen vastlopen op de financiering van het RAK-project Kromme Rijn. Wij houden echter wel vast aan ons amendement. Daar kom ik straks nog op terug.

Ik heb nog wel een vraag aan de PvdA. Als wij nu al afwijken van de kaders van in dit geval het Stimuleringsfonds, is de PvdA dan niet beducht dat wat dat betreft het einde zoek raakt van de blinde mogelijkheden van het fonds? Gelukkig heb ik de heer Schreurs in vorige vergaderingen al heel strak aan kaders zien vasthouden, dus ik hoop toch dat hij dat in dit geval ook zal doen.

Het CDA zou het CDA niet zijn als er niet meegeacht zou zijn over een alternatieve financiering. Die hebben wij al tijdens de commissievergadering naar voren gebracht. Voor het streekplan zullen bodemkaarten gemaakt moeten worden om het veenweidegebied niet al te snel te laten zakken. Wij hebben toen om een specificatie van de bodemsamenstelling gevraagd. De kosten daarvan zullen ongeveer € 800.000 bedragen. Dat is nu bij uitstek een doel voor het Stimuleringsfonds. Dat betreft een eenmalige zaak, het dient de duurzaamheid enzovoort. Dat past nu precies in de doelstellingen van het Stimuleringsfonds. Dan blijft er nog

€ 800.000 over die ook aan dergelijke zaken besteed kunnen worden. Wij hebben voor dat RAK-project maar € 450.000 nodig, dus klaar is Kees.

De heer SCHREURS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ook wij zijn erg blij met de beantwoording van de gedeputeerde. Wij zien wel wat in zijn ideeën om het amendement dat is ingediend om te zetten in een motie. Ook wij hebben al eerder in de RAK-Kromme Rijn-discussie duidelijk gemaakt dat als er alternatieven zijn, dat wij daarmee wel akkoord willen gaan. Dus als de gedeputeerde bereid is door middel van een motie goed zijn best te doen om elders naar die € 450.000 te zoeken, dan willen wij dat als motie wel steunen maar niet in de vorm van een amendement. Ik heb overigens niet opgelet of het CDA met die toezegging akkoord ging. Maar dat blijkt wel zo te zijn, zie ik. De fractie van het CDA houdt vast aan het amendement. Dat is dan jammer. Dat amendement steunen wij namelijk niet.

Mevrouw LAMERS (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Eerlijk gezegd, snap ik het niet helemaal. Een motie steunt de PvdA wel, maar niet als die motie een amendement zal zijn? Wel, misschien krijgen wij dan nog een motie te horen van de PvdA? In elk geval staat de VVD wel achter het amendement zoals dat door het CDA is ingediend. Wij zijn de gedeputeerde dankbaar dat er harde toezeggingen komen, dat de gemaakte afspraken op schrift worden gesteld en dat daaraan ook harde voorwaarden worden verbonden. Wij zijn het niet helemaal met hem eens over de kaderstelling voor het Stimuleringsfonds. Passen de voorgestelde onderwerpen nu wel of niet daarin? Wij vinden het ook moeilijk dat er kaders worden losgelaten. Dat is ook in de commissie ook al toegegeven door de gedeputeerde. Dat is natuurlijk wel praktisch, maar wij betwijfelen of daarvoor het Stimuleringsfonds gebruikt moet worden. Die financiering ziet de VVD dus graag anders. En nogmaals, onze fractie heeft geen problemen met de onderwerpen zelf.

De heer KLOPPENBORG (GL): Mijnheer de Voorzitter! Ik sluit mij aan bij de fractie van het CDA.

De heer R.E. DE VRIES (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik dank de gedeputeerde voor zijn

beantwoording. D66 is toch niet geheel en al tevreden met zijn antwoorden. De gedeputeerde gaf zelf in zijn betoog al aan waarom het RAK-Kromme Rijn-gebied eigenlijk niet binnen dit hele verhaal past. Het is per slot van rekening een project dat al gaande is, het is niet vernieuwend, het is in een fase van afronding en daarvoor is het Stimuleringsfonds niet bedoeld.

Ik bedank de gedeputeerde wel voor zijn harde toezeggingen inzake de Groen/Blauw structuren. Helaas is hij weer niet ingegaan op het agrotourisme. Dat blijft wel een hiaat. Ik zal echter proberen via de ambtelijke zijde dat toch eens boven water te krijgen al was het alleen maar om mijn persoonlijke interesse te bevredigen. Als wij het amendement ombouwen tot een motie, zou dat een verzwakking van de inhoud betekenen. Ik weet dan nu al met welk antwoord de gedeputeerde hier zal terugkomen. Ik vind het daarom erg verstandig van het CDA dat men het amendement handhaaft.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! In eerste termijn heb ik de suggestie gedaan de noodzakelijke gelden uit de algemene reserve te halen. Ik heb begrepen dat daarin nog zoiets als € 60.000.000 zit. Daar is dan toch iets te halen? Het omzetten van het amendement in een motie vinden wij geen goede suggestie.

De heer BISSCHOP (SGP): Mijnheer de Voorzitter! De SGP stemt in met het betoog van het CDA op dit punt.

De heer LOKKER (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Natuurlijk ga ik geen welles-nietesspel met de Staten spelen of het voorstel nu wel of niet past binnen de kaders van het Stimuleringsfonds. De Staten hebben ze zelf genoemd en ik heb geprobeerd duidelijk te maken dat als het gaat om het versnellen van de uitvoering van projecten, als het gaat om eenmaligheid en duurzaamheid dan vinden wij als college dat het RAK-project Kromme Rijn er wél in past. Maar nogmaals: zo'n spelletje levert niets op. U weet dat ik een pragmatisch bestuurder ben. De Staten hebben het college opgedragen om dingen voor elkaar te krijgen. Dat blijft zo. Die opdracht zie ik nog steeds als dé opdracht. Ik ben heel blij met al die suggesties inzake het alternatief voor de financiering van het

RAK-project Kromme Rijn. Ik kom daarmee bij de Staten terug. Het amendement van het CDA is dus niet een motie geworden. Overigens kan men van mij verwachten als dat amendement een motie zou zijn, dat ik de inhoud daarvan zeker serieus neem. Het is jammer dat hierover bij de Staten enige twijfel zou kunnen bestaan. Op dit onderdeel zal ik in ieder geval met een alternatief voorstel komen.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Tot nu toe ging de discussie over de inhoud van het voorstel en over het gebruik van de gelden uit het Stimuleringsfonds. Ik hoor hem nu zeggen dat het college van mening is dat een dergelijk gebruik wel past binnen het Stimuleringsfonds. Klopt dat?

De heer LOKKER (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dat klopt.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Hoe spoort dat dan met zijn opmerkingen in de commissie REG? Ik citeer dan: 'Hij is het ermee eens dat niet wordt voldaan aan de criteria die destijds zijn gesteld aan de inzet van het Stimuleringsfonds.' Heeft het college daar criteria aan toegevoegd die de Staten niet bekend zijn?

De heer LOKKER (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb toen gezegd dat het niet geheel passend is als wij het totaal van de criteria bij elkaar optellen. Wij hebben op dit moment ervoor gekozen die ene pijler meer accent te geven, namelijk 'uitvoering' en, nogmaals, dan voldoet het niet aan het criterium 'vernieuwend'. Dat ben ik met de Staten eens en dat blijf ik ook volhouden. Alleen over het totaal van de criteria zoals wij die voor het Stimuleringsfonds hebben benoemd en zoals die vanuit de Staten in deze discussie herhaaldelijk naar voren zijn gebracht, kies ik voor dit onderdeel 'uitvoering' als het belangrijkste te hanteren criterium. Maar nogmaals: de Staten hebben gesteld dat niet te willen en ik leg mij daarbij neer. Dat is heel simpel.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik denk wel dat het goed is, maar dat is een oproep aan de Staten, want ook de PvdA heeft ineens afwijkende criteria die deze partij toepast om bij begrotingsbehandelingen aan het college van GS duidelijk te maken hoe de PvdA denkt over de

door die partij zelf gestelde kaders in het kader van het Stimuleringsfonds. Het was en, en, en, en en niet of, of, of, of. Vandaar dat het wel handig is om daarover duidelijkheid te krijgen. Ik kan mij voorstellen, zeker gelet op de behandeling van dit voorstel vandaag, dat de PvdA ook het spoor bijster raakt.

De heer SCHREURS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Als ik het betoog van de heer Lokker goed beluisterd heb, heeft hij een stuk of vijf pijlers genoemd waarop het Stimuleringsfonds is gebaseerd. Hij heeft voorts uitgelegd waarom het RAK-project Kromme Rijn in de ogen van het college aan drie van de vijf pijlers voldoet. Dan is de vraag aan de Staten of drie van de vijf pijlers wel genoeg zijn. Dan zou hij ook de vraag moeten stellen of er überhaupt wel een project is dat aan al die vijf pijlers voldoet. Als dat zo pragmatisch wordt benaderd dan zien wij nog steeds niet echt een probleem. Zelfs op zo'n manier treedt je niet echt buiten de kaders.

De heer R.E. DE VRIES (D66): Mijnheer de Voorzitter! De gedeputeerde had het over 'vertrouwen'. Ik heb behoefte daar even op in te gaan. Het is zo dat bij het veranderen van een amendement in een motie, ook met het oog op het gevoelen dat er al in de commissie aanwezig was bij de behandeling van dit voorstel, de gedeputeerde kon aanvoelen dat hiertegen weerstand zou ontstaan. Als hij dan toch zijn voorstel in de Staten aan de orde stelt en vast blijft houden aan financiering ten laste van het Stimuleringsfonds, dan verwacht ik dat als wij dat via een motie doen, hij uiteindelijk toch zal zeggen z'n best te hebben gedaan, maar tot zijn spijt geen andere financiering te hebben kunnen vinden. In zo'n geval is een amendement veel sterker en is het duidelijker wat de Staten willen.

De heer LOKKER (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Zo is het maar net. Ik heb geprobeerd alternatieve financiering te vinden. Ik heb die niet gevonden en derhalve handhaaf ik het voorstel. De Staten hebben nu gesproken, de Staten sturen nog steeds en dat respecteer ik.

De VOORZITTER: Ik sluit de beraadslagingen. Ik stel aan de orde de afhandeling van het amendement.

Provinciale Staten aanvaarden het amendement met 43 stemmen voor en 14 stemmen tegen het amendement.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten hierna overeenkomstig het geamendeerde voorstel.

De VOORZITTER: Ik schors de vergadering. In de Stichtse salon zal de ondertekening van het contract plaatsvinden met de accountant.

Schorsing van 15.32 uur tot 15.43 uur.

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

PS2005ZCW09

Project vernieuwing welzijnssteunfuncties.

Mevrouw VONK (CDA): Mijnheer de Voorzitter! De kaders voor het sociale beleid van de provincie Utrecht zijn op 8 december 2003 door Provinciale Staten vastgesteld. De provincie heeft ten behoeve van de uitvoering van de sociale agenda gekozen voor een herstructurering van de welzijnssteunfuncties van het Multicultureel Instituut Utrecht (MIU) en Schakels om te komen tot een centrum voor maatschappelijke ontwikkeling dat de gewenste maatschappelijke ontwikkelingen adequaat ondersteunt. Daarmee wordt invulling gegeven aan het collegeakkoord en zijn de aanbevelingen van de commissie-Simons en van de commissie voor beleidsaudits ter harte genomen. De verhouding tussen het MIU, Schakels en de provincie is niet optimaal. Het MIU en Schakels kunnen meer als ogen en oren van de provincie functioneren. Daarnaast is het opdrachtgeverschap niet helder. Met deze omvorming van het MIU en Schakels naar een Centrum voor Maatschappelijke Ontwikkeling (CMO) wordt er gewerkt aan een hogere kwaliteit in casu quo professioneler werken van de uitvoeringsorganisatie die op afstand staat van de provincie en waarbij het opdrachtgeverschap op een goede wijze kan worden ingevuld door de provincie. Een en ander betekent dat de subsidierelatie gewijzigd zal worden. De basis-subsidie voor het CMO loopt van 2006 tot 2009 af van € 1.700.000 tot € 500.000. Tegelijkertijd stijgt het flexibele budget van € 420.000 naar bijna € 1.700.000. Ook het CMO kan mede offreren naar

projecten binnen dit flexibel budget. Hiermee zijn er voldoende prikkels om een resultaatgerichte organisatie te kunnen garanderen.

De opzet tot en met juni 2005 was om het CMO per 1 januari 2006 als verzelfstandigd bureau in de markt te plaatsen. Alle fracties hadden zo hun eigen vragen over de haalbaarheid hiervan. Vlak voor de vakantie is er een extra commissievergadering ZCW ingelast. In deze vergadering is door Twijnstra & Gudde de haalbaarheid van het bedrijfsplan toegelicht, alsmede de marktperspectieven voor het nieuwe CMO en de mogelijkheden van het MIU en Schakels. De belangrijkste conclusie is dat een en ander zeer goed mogelijk is. Er is door alle partijen zelfs een convenant ondertekend. Zij het met extra middelen voor wachtgeld en frictiekosten, wordt er een professionaliseringslag gemaakt door het CMO die twee jaar zal duren. Per 1 januari 2006 wordt het CMO juridisch wel gevormd, maar hoeft dan nog niet de markt te betreden. Dit houdt in dat het CMO nog niet hoeft te concurreren op de vrije markt en dat de subsidierelatie voor 2006 en 2007 gehandhaafd blijft op € 1.700.000 per jaar. Het flexibele budget wordt dan gesteld op € 400.000. Voor dit budget kunnen overigens ook andere partijen meedingen. Daarnaast zal pas halverwege 2007 door Provinciale Staten worden besloten of het CMO per 1 januari 2008 daadwerkelijk verzelfstandigd moet worden.

Door alle fracties is waardering uitgesproken over het bereikte resultaat. De twee jaar professionalisering, ruimere wachtgeldregeling en frictiekosten werden daarbij door het CDA geaccepteerd. Meer partijen, waaronder het CDA, hebben op 27 juni de wens uitgesproken dat het besluit om per 1 januari 2008 te komen tot verzelfstandiging, niet over twee jaar – dus halverwege 2007 – moet worden genomen, maar vóór 1 januari 2006.

In de laatste commissievergadering van 19 september jongstleden is de vernieuwing van de welzijnssteunfuncties opnieuw besproken, maar nu met een Organisatieplan en een Professionaliseringsplan. Beide plannen zien er gedegen uit. Ook nu weer is de datum van verzelfstandiging besproken. In het voorstel worden hierbij twee kanttekeningen geplaatst. Ten eerste: het CMO heeft twee jaar de tijd nodig om de professionaliseringslag te maken, ofschoon het CMO ook wel denkt dat het jaar 2006

gebruikt zal worden om vertrouwen te wekken bij gemeenten en provincie bij de totstandkoming van de tweedelijnsadviesorganisatie. Ten tweede: er ontstaat een combinatie van één organisatie van gesubsidieerde taken en van taken die in concurrentie met marktpartijen moeten worden uitgevoerd. Dat was problematisch; de jurisprudentie gaat dan namelijk meebepalen wat er uit moet komen. Vervolgens komen er vier opties over hoe het CMO er na 1 januari 2008 uit zou moeten zien. Juist de tweede kanttekening geeft het CDA geen goed gevoel. De druk om te professionaliseren wordt dan bij het CMO weggenomen. Als het niet lukt, blijft het CMO een overheidsorganisatie en valt terug op de provincie. Dan is dus het hele project niet geslaagd en alles is voor niets geweest. Volgens het CDA is de provincie daarbij niet gebaat en zeker niet de burger. Binnen de sociale agenda moeten er vele zaken worden opgepakt en uitgevoerd, waarvoor Provinciale Staten professionele oren en ogen moet hebben en dus een professioneel CMO nodig heeft.

Het CDA vindt dat het CMO duidelijk gemaakt moet worden dat die organisatie werkelijk per 1 januari 2008 verzelfstandigd wordt. Die duidelijkheid moet dan ook bij de start van het CMO – bij de vorming ervan – kenbaar worden gemaakt. Dit houdt in dat het CDA van het voorstel dat nu aan de orde is de voorgestelde besluiten 1 en 2 goedkeurt, maar voor besluit 3 een amendement indient, dat mede is ondertekend door de fracties van de VVD, D66 en de ChristenUnie. Het amendement luidt als volgt:

Amendement A2 (CDA, VVD, D66, ChristenUnie)

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 10 oktober;

handelende inzake het “Project vernieuwing welzijnssteunfuncties”;

besluiten:

het conceptbesluit als volgt te wijzigen:

“3. vast te leggen dat per 1 januari 2008 het Centrum voor Maatschappelijke Ontwikkeling wordt verzelfstandigd.”

De VOORZITTER: Het amendement is voldoende ondertekend en maakt derhalve deel uit van de beraadslagingen. Het amendement kan worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Mag ik mevrouw Vonk een nadere toelichting vragen? Zij spreekt over verzelfstandiging van het CMO. Ik heb begrepen dat zij geen juridische verzelfstandiging bedoelt aangezien die al plaats heeft gevonden; vanzelfsprekend in de vorm van een stichting. Ik veronderstel dus dat mevrouw Vonk doelt op het geld, ook al zegt zij dat in andere woorden. Als zij zegt dat het CMO per 2008 verzelfstandigd moet worden, wat stelt zij zich daarbij dan voor wat de financiën betreft? Er is destijds een schema geweest met een zogeheten afbouwend ritme, waaraan mevrouw Vonk eveneens refereert. Betekent dit dat dit schema onverkort wordt gevolgd of gaat dat op een andere manier? Daarom vond ik het voorstel juist zo aantrekkelijk, zoals het er lag en ook gesteund werd door de opmerking van de PvdA, dat eerst nog precies bekeken moet worden wat er van het CMO verwacht wordt. Wat verstaat mevrouw nu precies onder die verzelfstandiging?

Mevrouw VONK (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Die verzelfstandiging houdt voor mij in dat het CMO los komt te staan van de provincie. Er mag wel een basissubsidie naar dit CMO gaan, omdat die organisatie oor en oog is voor de provincie. De provincie heeft echter een groter flexibel budget en het CMO mag met andere partijen meedingen naar een deel daarvan.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb geen bezwaar tegen flexibilisering van het budget, maar dat moet dan wel in een bepaalde balans zijn met het basisbudget. Daarover zegt mevrouw Vonk niets. Ik vraag naar het schema dat indertijd is gepresenteerd. Is dat het schema dat mevrouw Vonk voor ogen staat?

Mevrouw VONK (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Aan de financiën wil ik niet tornen. Die hebben wij vorig jaar bij de behandeling van de begroting vastgesteld.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter!
Ik kom daar straks nog op terug.

De heer WITTEMAN (SP): Mijnheer de Voorzitter!
Van mevrouw Vonk wil ik graag horen wat nu het grote voordeel is om over punt 3, privatisering, van het voorgestelde besluit nu al een besluit te nemen. Lopen wij daarmee niet een beetje voor de muziek uit? Kunnen wij niet beter eerst twee jaar afwachten? Daarmee doen wij niets af aan het voorstel van het CDA, alleen nemen wij pas over twee jaar daarover een besluit.

Mevrouw VONK (CDA): Mijnheer de Voorzitter!
In mijn overwegingen heb ik al duidelijk gemaakt dat juist de druk op het CMO om te professionaliseren wordt weggenomen als wij het besluit pas over anderhalf of twee jaar zullen nemen. Als dat nu gebeurt dan weet het CMO waar het aan toe is. Dan is er voor het CMO duidelijkheid dat die organisatie na 1 januari 2008 zich professioneel op de markt moet begeven, zodat er voor het CMO geen keuzemogelijkheid overblijft.

De heer WITTEMAN (SP): Mijnheer de Voorzitter!
Het is op zichzelf wel een goed argument om op die manier de druk erop te houden, maar kunnen wij dat niet op een andere manier doen? Bijvoorbeeld door gewoon te stellen dat het CMO over twee jaar moet privatiseren?

Mevrouw VONK (CDA): Mijnheer de Voorzitter!
Wij vinden dat wij die duidelijkheid nu moeten geven. Het CDA ziet alleen deze optie.

De heer POLLMANN (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Wat voor ons ligt is alweer een stap in het besluitvormingsproces van het MIU en Schakels. Wij hebben zorgen gehad over het hele proces en over de gang van zaken bij de fusie. Die zorg hebben wij regelmatig uitgesproken en er zijn schriftelijke vragen over gesteld, zoals over de vaststelling van de inhoud van de werkzaamheden die de nieuwe organisatie in de toekomst zou moeten verrichten. Voor de PvdA staat er nu voldoende in de steigers. Zowel de doelstellingen van de nieuwe organisatie als de afspraken over het opdrachtgeverschap geven op het eerste gezicht voldoende kaders om de werkzaamheden goed te kunnen aanpakken.

Bij andere zorgen die wij hebben geuit, zal ik wat langer stilstaan. Dit betreft de personele invulling van de nieuwe organisatie die tot stand moet komen. Het CMO, net als het MIU en Schakels, is een kennisintensieve organisatie. De medewerkers met hun kennis, kunde en netwerken zijn noodzakelijke voorwaarden voor het welslagen van beide organisaties van nu, maar ook voor straks in het CMO. Zeker een onzeker proces als dat van een fusie kan zorgen voor het verdwijnen van die kennis en kunde. Wij zijn thans nog geen drie maanden verwijderd van de start van de nieuwe organisatie. Wij gaan ervan uit dat de bemensing hiervan nagenoeg rond is en dat geldt ook voor de personeelsformatie en de selectie hiervan en dat de kennis en kunde dus voor de nieuwe organisatie behouden kunnen blijven. Bij ons leeft nu de vraag of het reëel is om uit te gaan van die veronderstelling.

De nieuwe organisatie was een ander zorgpunt voor ons. Die zou zich per 1 januari aanstaande direct al moeten richten op marktconform handelen. Op die datum is de fusie een feit. Dan echter begint volgens ons pas goed de feitelijke opbouw van de nieuwe organisatie en de daarmee samenhangende ombouw van beide organisaties. Het voorstel om een overgangssituatie te creëren, getuigt volgens ons van realiteitszin. Het geeft de nieuwe organisatie rust, tijd en ruimte om zich zo goed mogelijk te kunnen inwerken in die nieuwe rol. Wij kunnen dan ook van harte daarmee instemmen. Minder tevreden zijn wij echter met het voorstel om dat pas in de loop van 2007 te doen en om aan de hand van de omstandigheden en overwegingen van dat moment nader te besluiten over de verdere toekomst van het CMO. Wij vinden dat te vaag om aan de nieuwe organisatie mee te geven. Zoals eerder door ons is betoogd, ligt een en ander reeds vast, zoals doelstelling, werkwijze en de relatie met de provincie. Die zaken dienen echter richting te geven aan de vaststelling waaraan het CMO op 1 januari 2008 moet voldoen. Dat is voor ons tevens de datum waarop de verzelfstandiging moet ingaan. In die zin kan ik instemmen met het amendement van het CDA. Ik koppel daar echter nog iets aan vast. Wij willen namelijk nu zo snel mogelijk de voorwaarden vastleggen waaraan de nieuwe organisatie per 1 januari 2008 moet voldoen. Jegens de nieuwe organisatie lijkt mij dit ook reëel. Men

weet dan waaraan men zich te houden heeft. Op zo'n manier kunnen wij de nieuwe organisatie in 2007 niet met een verrassing confronteren.

Wij zijn dus akkoord met 1 januari 2008 als datum van vaststelling van marktconform werken, maar dan moeten wij wel met elkaar de kaders daarvoor vastleggen. Ik zou dit willen vastleggen in een convenant dat gesloten wordt met de beide betrokken organisaties of met de nieuwe organisatie.

De heer KLARENBEEK (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Sinds eind 2003 hebben Provinciale Staten in de commissie ZCW aandacht besteed aan de herstructurering van de welzijnssteunfuncties in de provincie Utrecht. De opzet is geweest de organisaties Schakels en het MIU om te vormen in een 'organisatie nieuwe stijl', die meer aansluit op de huidige wensen en ideeën van de provincie. Tegelijkertijd is het ook wenselijk gebleken dat er uiteindelijk een organisatie zal ontstaan die zelfstandig, professioneel kan opereren en zodoende in staat moet worden geacht beter te kunnen aansluiten bij de behoeften die in de markt ontstaan. De VVD ondersteunt van harte het streven tot de omvorming binnen de nieuwe organisatie CMO. Eigen verantwoordelijkheid, een juiste marktbenadering en mogelijke concurrentie op het werkveld kunnen alleen maar leiden tot een hoogwaardig product.

In de oorspronkelijke plannen werd gesproken over een zelfstandigheid en een onafhankelijkheid van de nieuwe organisatie CMO per 1 januari 2006. Met daarbij een voorgesteld financieel plaatje dat bij de VVD geen rustgevoelens opwekte. Enerzijds waren de frictiekosten, waarmee men nu eenmaal noodzakelijkerwijze te maken heeft bij een dergelijke omvorming, veel te laag ingezet. Anderzijds kan men van een nieuwe organisatie niet verwachten dat die direct voldoende 'markt' kan binnenhalen om overeind te blijven. De oorspronkelijke gedachte dat vanaf het begin een basisbudgetsubsidie en een in concurrentie te verkrijgen flexibel budget kan worden verstrekt, past natuurlijk prima in de door mij eerder aangehaalde marktwerking. Toch vindt de VVD dat de nieuwe organisatie CMO een goede levensverwachting moet hebben. Daarom stemmen wij in met de verlengde periode van twee jaar, de jaren 2006 en 2007, waarin de

bedragen voor de basissubsidie en het flexibel budget ongewijzigd blijven, te weten: respectievelijk € 1.760.000 en € 420.000. De VVD is wel van mening dat na 'een draagtijd' van twee jaar 'het kind CMO' volwassen genoeg moet zijn geworden om overeind te blijven in een concurrerende markt. Volgens de VVD moet het voor eenieder duidelijk zijn dat verzelfstandiging per 1 januari 2008 een feit moet zijn. De basissubsidie kan dan verder worden afgebouwd tot een niveau waarop het nieuwe CMO voldoende in staat moet zijn om oog en oor van de provincie te zijn. Het bedrag van de in concurrentie te verkrijgen projecten kan dan met het bedrag van de afbouw worden verhoogd.

Naar de mening van de VVD is het nu niet vaststellen dat de nieuwe organisatie CMO per 1 januari 2008 zelfstandig moet worden, te vrijblijvend. Alles binnen de organisatie moet erop zijn gericht dit doel te halen, het doel van zelfstandigheid per 1 januari 2008. Om die reden hebben wij samen met de fracties van het CDA, de ChristenUnie en D66 een amendement ingediend teneinde deze doelstelling vast te leggen.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Het voor ons liggende voorstel kent een niet al te lange maar wel heftige geschiedenis. Om die reden én omdat dit een centrale rol zal gaan spelen in het sociaal beleid van de provincie verdient het hier bijzondere aandacht. Onze fractie heeft zich in het afgelopen jaar bij herhaling kritisch betoond over de voorstellen en het proces. Die kritiek betrof echter nimmer, ik herhaal dit hier, het doel: het instellen van een CMO. Dus een organisatie die een centrale rol heeft bij de realisatie van de sociale agenda van de provincie.

Wat ons betreft was de start ongelukkig met het voorstel van de gedeputeerde dat na de zomer van 2004 werd gepresenteerd aan de Staten. In een inhoudelijke discussie met de commissie was immers niet eens voorzien; het leek erop alsof het college zo overtuigd was van de eigen opvattingen dat het wel zonder kon, gebaseerd op een extern advies dat kwaliteit ontbeerde, waar het zelf overigens wel de mond vol van had. Een op voorhand uitgekleden organisatie met een financieel perspectief werd voorgesteld, waarbij het aantal leden van de raad van toezicht ongeveer het aantal medewerkers benaderde. Dat laatste

kwam erop neer dat men in vier jaar tijd van de € 2.500.000 die er voor het MIU en Schakels samen beschikbaar was, met verrekening van de Kwatta-bezuiniging, nog € 500.000 zou overhouden; een reductie tot eenvijfde. Voor het overige werd het geld toebedeeld aan de flexibilisering of marktwerking en aan, zoals dat thans heet, verzelfstandiging. Omdat discussie in de commissie niet mogelijk bleek, heeft onze fractie samen met de fracties van de PvdA, D66, de SP en de SGP bij de begrotingsbehandeling in november 2004 een motie ingediend ten behoeve van een betere balans tussen basissubsidie en flexibilisering en tevens een ander tempo. Niet dat wij iets tegen flexibilisering hebben, dat benadruk ik hierbij nog eens, maar het moet wel in een zekere balans zijn met wat een dergelijke organisatie aan basis-subsidie krijgt voor de oog-en-oorfunctie voor de provincie. Die motie werd helaas nipt verworpen. De werkelijkheid bleek echter hardnekkiger. Ik zeg dat hier met waardering tot de gedeputeerde, die ook bleek realiteitszin en flexibiliteit te bezitten om te onderkennen dat dit niet uitvoerbaar was zoals het werd voorgesteld en dat zij daarnaar ook zou handelen. Een nieuwe studie leidde tot een nieuw bedrijfsplan. Dat is nu aan de orde met het bijbehorende financiële verhaal.

Dit is nu een buitengewoon realistisch voorstel, dat verwachtingen wekt voor de toekomst en dat vertrouwen oproept. Natuurlijk zijn er nog allerlei vragen te beantwoorden, ook aangaande de rol van de provincie zelf: het opdrachtgeverschap. De hoofdstructuur is echter helder en dat vind ik knap werk. Het is altijd verschrikkelijk moeilijk om iets wat verkeerd is begonnen weer op het goede spoor te krijgen. Gelukkig is er in de commissie door alle fracties heen ook positief gereageerd op wat er op tafel lag.

De fractie van GL heeft echter een voorbehoud gemaakt voor het onderdeel van het voorstel over de € 300.000 die in de komende jaren gereserveerd moeten worden voor wachtgeld. Dat bedrag gaat ten koste van de middelen voor projecten. Wij vinden het jammer dat er vanwege die reservering met dat geld nu geen projecten gefinancierd kunnen worden. Wij gaan er overigens van uit, als in de praktijk blijkt dat het beslag op de wachtgeld minder zal zijn, dat er dan meer geld beschikbaar komt voor projecten.

Een ander punt dat de fractie in ogeschouw wil nemen, betreft de discussie over de marktwerking na 2007. Onze fractie heeft geen bezwaar tegen een zekere marktwerking of flexibilisering, maar die moet dan wel in relatie zijn met een adequate basisfinanciering. Wat dat betreft schiet het amendement voor ons gevoel toch aan het doel voorbij. Er moet duidelijkheid worden geboden, maar dit is geen duidelijkheid. Het slechtste scenario is dat wij binnen een half jaar toch weer op dat bedrag van € 500.000 zitten dat wij niet acceptabel vonden. Het kan zijn dat na 2007 het budget opeens, althans het basisbudget, gehalveerd wordt. De professionalisering zal onder deze druk zeker niet verbeteren, maar eerder tot nervositeit leiden. Bovendien herinner ik eraan dat een deel van het budget dat beide organisaties nu hebben al extern wordt binnengehaald. Volgens mij wordt eenderde deel van de kosten met externe middelen gefinancierd. Wij moeten de zaken dus in die verhouding blijven zien. Wij zijn niet tegen de flexibilisering die bedoeld wordt, maar dit is een openeinderegeling die volgens ons de andere kant op gaat.

Ik kom terug bij die € 300.000 waarmee wij het zo moeilijk hebben. Wij hebben alles afgewogen van wat dit voorstel te bieden heeft. Daarin vinden wij heel veel terug van onze eigen inbreng in de discussies hierover. Wij vinden dan ook dat als wij tegen het onderdeel over die € 300.000 zouden stemmen, dat wij dan de indruk zouden wekken niet achter de vorming van het CMO te staan. Dat doen wij niet, want wij vinden dat dit goed gaat. Los van de discussie over het amendement scharen wij ons graag achter het voorstel, liefst met handhaving van de oorspronkelijke tekst. Wij wensen de betrokkenen voorts succes bij het wegen van de laatste loodjes die nog erg zwaar zullen zijn.

Mevrouw VAN KEULEN (D66): Mijnheer de Voorzitter! Het is een grote en belangrijke beslissing om te komen tot een CMO. Wij hebben er ook in de commissie al het nodige over gezegd. Het voorstel is voor ons in de loop der tijd ten goede aangepast. D66 stemt dan ook in met de delen 1 en 2 van het voorgestelde besluit. Onder het kopje 'opdrachtgeverschap' staat het onderdeel van een professionele relatie tussen de provincie en het CMO; dat betreft 'goed contact en heldere afspraken'. Onder dat laatste valt voor D66 dat ook vastgelegd moet worden dat het CMO per 1 januari

2008 wordt verzelfstandigd. Zo weten de organisatie en haar medewerkers waar zij aan toe zijn. Zij kunnen er dan voortvarend naartoe werken. Vandaar dat wij het amendement mede hebben ondertekend.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Als de druk van de ketel wordt gehaald, wordt de zaak niet vloeibaar. Dat is toch iets wat wij wel graag willen zien. Die druk – dat wil zeggen: een helder besluit over de verzelfstandiging per 1 januari 2008 – vinden wij belangrijk. Vandaar dat wij het amendement mede hebben ondertekend.

Het CMO zou nog niet klaar zijn voor marktgericht werken. Zojuist kreeg ik een uitnodiging onder ogen van het MIU, een van de partners in het CMO, om deel te nemen aan een werkconferentie over de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (WMO). Het is uiteraard absoluut zinvol om daarmee bezig te zijn. Het MIU meldt in die uitnodigingsbrief dat 'migrantenzelforganisaties gratis kunnen deelnemen en dat aan overige deelnemers € 50 in rekening zal worden gebracht'. Dat wil zeggen: het denken is daar. Wat mij betreft is dat een reden te meer om vast te stellen dat 1 januari 2008 haalbaar moet zijn.

De heer BISSCHOP (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ook de SGP ondersteunt de herstructurering van het MIU en Schakels in een CMO dat zich in de richting van een marktgerichte organisatie zal bewegen. Wij zijn ook akkoord met de gewenningsperiode van twee jaar en met de vereiste professionaliseringslag. In de commissie hebben wij gezegd dat het doel gericht moet zijn op zelfstandigheid van het CMO per 1 januari 2008. Ik heb de toelichting bij dit stuk nog eens nagelezen. Daarin staat een zinsnede die mij toch enigszins blijft verontrusten: 'De professionaliseringslag moet zo ver gaan dat wat het functioneren van het CMO betreft, het mogelijk is in de loop van 2007 te beslissen of het CMO alsnog de markt betreedt'. Ik heb daarvan gezegd dat dit voor mij te vaag is. In die zin zal de fractie van de SGP het amendement van het CDA en anderen graag steunen en dat wij nu uitspreken dat dit per 1 januari 2008 gewoon geregeld moet zijn. Dat betekent dus dat de provincie gewoon op projectbasis zaken doet met het CMO en dat vanuit

de vraagsturing geopereerd wordt met het CMO. Dat zien wij dan met vol vertrouwen tegemoet.

Mevrouw KAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Door haast iedere fractie is opgemerkt dat wij voor dit project een lastig traject volgen. Twee steunfuncties bij elkaar brengen en vervolgens laten fuseren in een nieuw op te richten steunfunctie: dat is een lastig traject, waarover wij diverse keren heel goed met elkaar in de commissie hebben gediscussieerd. Dat maakt dat er tenslotte een heel goed product uit voortkomt waarover wij het met z'n allen eens kunnen zijn, met uitzondering van één onderdeel, zo heb ik nu begrepen, dat breed door de Staten wordt gesteund, ofschoon dat voor mij in de commissie nog niet zo duidelijk te merken was. Ik meende dat het een andere kant uit zou gaan.

Ik heb beargumenteerd waarom ik vind dat dit zal moeten. Daarom breng ik dat nog een keer onder de aandacht van de Staten. Ik heb gezegd dat de wereld verandert. En met 'de wereld verandert' heb ik niet bedoeld dat wij dan nog naar alle kanten kunnen uitwijken, maar wel dat wij over twee jaar kritisch kunnen bekijken hoe zaken geregeld zijn en of dié functies die het CMO in de nieuwe vorm nu op zich neemt, gerealiseerd worden. Ik doel daarbij vooral op twee van de nieuwe taken: het zijn van een kenniscentrum en het zijn van oor en oog voor de provincie. Dat zijn twee nieuwe zaken die noch het CMO, noch het MIU noch Schakels tot nu toe hebben uitgevoerd. Het is dus nog de vraag hoe dat vorm en inhoud krijgt. Daarvan verwacht ik positieve resultaten. Het kan echter ook zijn dat het op een andere manier zal uitpakken. Daarom leek het verstandig te wachten met het nemen van een besluit tot dat moment. Halverwege de cyclus kunnen wij dan nog maatregelen nemen om bij te sturen, zo dat nodig mocht zijn.

De Staten maken in meerderheid via het amendement duidelijk dat dit besluit eerder moet worden genomen. Overigens is het amendement mij niet duidelijk waar gesproken wordt over 'verzelfstandiging'. Wat wordt daar nu precies mee bedoeld? In de stukken is immers opgenomen dat voor een periode van twee jaar het bedrag aan vaste middelen gelijk blijft. Dus voor 2006 en 2007. Voor 2008 zou dan het oude plaatje, dat in de Staten is vastgesteld, nog twee jaar gehandhaafd blijven, om

dan twee jaar later op een bedrag van € 500.000 uit te komen, dat dan het basisbedrag zou zijn voor het CMO.

Ik begrijp uit het amendement niet wat er met 'afbouw' wordt bedoeld. Als er sprake is van 'verzelfstandiging', wat wordt er dan met 'afbouw' bedoeld? Dat het flexibele deel dan afgebouwd moet worden als ook het basisbedrag? Of zit daar nuancering in? Dat zal voor mij toch duidelijker moeten worden om scherp te krijgen wat de Staten met dit amendement precies beogen. Ik zie immers dat zich een Statenmeerderheid voor dit amendement zal uitspreken.

Ten aanzien van de opmerking van de heer Pollmann over de personele invulling is het zo dat in het derde kwartaal de personele invulling plaats zal vinden en alles wat daarvoor nodig is: het assessment, bijscholing, om daarmee te beginnen. Het hele plaatje krijgt dan vorm. De OR en de bonden moeten daarover gehoord worden. De bedoeling is dat dit tijdig rond is om per 1 januari 2006 het besluit te nemen tot oprichting van het CMO door een fusie van Schakels en MIU.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Ik deel met de gedeputeerde enigszins haar verbazing over de stemming bij de Staten die zich naar de andere kant beweegt ten opzichte van die in de commissie. Wat is de gedachte van de gedeputeerde over de basissubsidie na 2007? Ik kijk dan even naar het voorliggende conceptbesluit, waar niet in staat vermeld wat de gedeputeerde daarnet hierover heeft gezegd. Aan het CDA had ik al gevraagd wat dan de financiële basis zou worden voor de jaren na 2007. Dat staat immers niet in dit stuk. Er wordt weliswaar verwezen naar een eerder besluit van GS, maar dat is geen begrotingsbesluit van PS. Er wordt alleen vermeld: 2006 en 2007. Ik wil dus weten op basis waarvan het besluit is genomen om in 2008 gelijk terug te gaan van € 1.800.000 naar € 900.000.

Mevrouw KAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Op 8 november 2004 is door Provinciale Staten besloten tot een bepaalde budgetverdeling. Daar zit die trits in van € 1.700.000 in 2006 met een flexibel budget van € 410.000, maar dat kan voor iedereen beschikbaar komen, niet alleen voor het CMO. Voor 2007 ook € 1.700.000, voor 2008 € 920.000 en dan in 2009

€ 500.000. Er zit dus een overgangstermijn in van vier jaar.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Ik herinner mij die discussie heel goed. Het bedrag voor 2007 was toen € 1.300.000 of € 1.200.000; dat weet ik niet meer zo precies. Dat was in elk geval een afbouwende reeks. Van deze reeks wordt in het voorstel dat nu aan de orde is geen gewag gemaakt. Hierin wordt een voorstel gedaan voor een bedrijfsvoering met daarbij een financieringsplan voor 2006 en 2007. Daarmee is naar mijn idee de begrotingsuitspraak die toen is gedaan, achterhaald.

Mevrouw KAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Nee, wat wij doen in dit stuk is te beschouwen als het ware een amendement op het eerdere besluit dat de Staten hebben genomen. De Staten hebben bepaald dat die 'range' uit vier jaren zou bestaan. Wat nu in het amendement wordt voorgesteld, is gedurende twee jaar het vaste bedrag groter te laten zijn; extra, want dat bedrag zou eerder aflopen. Dat is het amendement dat nu wordt voorgesteld op het eerder genomen besluit.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Dan had er in de stukken toch verwezen moeten worden naar de begroting dan wel naar dit besluit? Dat is echter niet gebeurd. Zoals de gedeputeerde het nu formuleert, komt het erop neer dat er voor 2007 eenmalig € 400.000 à € 500.000 extra wordt gereserveerd voor de hele operatie. Ik mag hopen dat dit niet het flexibele budget zal worden, maar dat is dan terzijde opgemerkt.

Mevrouw KAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik kan u erg moeilijk verstaan.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Ik kan zelf ook andere sprekers moeilijk verstaan. Ik herhaal dat in dit stuk had moeten staan dat dit een afwijking was van de begrotingsuitspraak die er door de Staten is gedaan. Dat is niet gebeurd. Ik concludeer voorts dat de enige verandering die wordt voorgesteld, is dat voor 2007 € 420.000 extra wordt gereserveerd voor de professionaliseringsslag, maar niet dat er sprake van is dat wij, wat dit stuk suggereert, een financiering garanderen voor de komende jaren en dat wij dan voorts zullen zien hoe wij dat zullen afbouwen.

Mevrouw KAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik kan het niet anders uitleggen dan ik het daarnet al heb uitgelegd. Aanvankelijk hebben de Staten besloten dat in een periode van vier jaar het grote basisbedrag afgebouwd zou moeten worden. Daarvoor hebben wij met elkaar een periode opgesteld, waarbij ook een bedrijfsplan was gevoegd. Op basis van dat bedrijfsplan zou dat de gang van zaken kunnen zijn. Doordat wij nog een keer een slag hebben laten maken door Twijnstra & Gudde zijn wij erachter gekomen dat die professionaliseringsslag niet op die manier gemaakt kon worden en dat er een langere aanlooptijd nodig zou zijn om zaken te realiseren. Vandaar dat wij de Staten nu voorstellen om twee jaar lang een bedrag op een maximum te handhaven en dan de afbouw op dezelfde manier te laten verlopen volgens het oorspronkelijke voorstel.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Dan had dat wat duidelijker geformuleerd moeten worden, zodat dit voor eenieder helder was. Bovendien is het bedrijfsplan waarnaar werd verwezen bij het vorige besluit, een ander bedrijfsplan dan wat nu ter goedkeuring aan de Staten is voorgelegd. Ik zie inhoudelijk nogal wat verschil tussen beide plannen.

Mevrouw KAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik kan op dit moment niets meer veranderen aan de formulering die bij dit voorstel is gevoegd.

De opmerking van mevrouw Vonk en de motivatie om nu een amendement in te dienen op de wijze waarop zij dat gedaan heeft, geeft aan dat zij bang is dat de druk om te presteren weggenomen wordt als het besluit nu niet wordt genomen. Voor mij is daar geen enkele aanleiding voor. Zowel het MIU als Schakels zijn heel duidelijk in hun opvatting dat er door hen gepresteerd moet worden en dat ook in de toekomst de klanten de kosten zullen betalen. Dat is heel scherp gesteld. Alle adviseurs zullen op hun eigen verzoek hierbij een eigen assessment doen. Daaruit blijkt dat iedereen ervan doordrongen is dat er op een andere manier gewerkt moet gaan worden.

In de opdracht aan de directeur zal bovendien heel duidelijk geformuleerd worden hoe er in de toekomst met het CMO moet worden omgegaan. De Staten hebben kunnen zien in het stuk over de

professionalisering, welke eisen aan de organisatie worden gesteld. Die zijn zeker niet mis te verstaan. Wat mij betreft is er dus alle vertrouwen dat de zaken op een goede manier geregeld zullen worden. Dan is het voor de provincie ook beter om even te kijken hoe de zaken lopen. Straks kan dan het besluit worden genomen aan de hand van de gegevens die dan duidelijk op tafel liggen.

De VOORZITTER: Ik stel de tweede termijn aan de orde.

Mevrouw VONK (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Wij hebben evenals de gedeputeerde dit voorstel gelezen als een amendement op het besluit dat de Staten vorig jaar hebben genomen. Dat betekent voor ons dat de budgetten van 2006 en 2007 worden zoals zij nu zijn omschreven in 2008 en 2009, zoals zij op 8 november 2004 zijn vastgesteld. Als de druk om te presteren zou wegvallen, blijft toch dat ene zinnetje in het voorstel staan dat bij ons de argwaan wekt dat het anders zou kunnen zijn. Wij zien er juist heil in dat het CMO per 1 januari 2008 wordt verzelfstandigd. De fractie van GL heeft om duidelijkheid gevraagd over de budgetten. Ten aanzien van 2008 en 2009 heb ik al gezegd dat wij dat als een amendement hebben gelezen, zoals de gedeputeerde al gezegd heeft.

De heer POLLMANN (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! De gedeputeerde vroeg verzelfstandiging per 1 januari 2008. Maar onder welke voorwaarden gebeurt dat? Dat heeft de gedeputeerde heel expliciet aan de partijen gevraagd die dit amendement hebben ingediend.

Mevrouw VONK (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Daar heeft de heer Pollmann helemaal gelijk in. In zijn eerste termijn ging hij daar nader op in. Hij zei dat hij in 2006 op korte termijn randvoorwaarden wil gaan opstellen. Wij kunnen daarin meegaan. Wij vinden het een goede zaak om die randvoorwaarden, die kaders, vast te stellen. Wij hopen dan ook dat dit zo snel mogelijk gebeurt.

De heer POLLMANN (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Wij hebben op dit moment niet meer zo veel te melden. Als de commissie zo snel mogelijk, en uiteraard in samenspraak met de twee betrok-

ken organisaties, zal bekijken wat op 1 januari 2008 precies wordt verstaan onder die verzelfstandiging en als in dié zin het amendement wordt aangepast, dan kunnen wij daar goed mee leven. Dan staat ons nog het een en ander te wachten om dat op een goede manier te formuleren.

De heer KLARENBEEK (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ook de VVD vindt dat er uiterlijk op 1 januari 2008 duidelijkheid moet zijn over de randvoorwaarden waaraan wij nu nog verder kunnen sleutelen.

De gedeputeerde heeft opgemerkt dat de wereld verandert. Ja, gelukkig maar. Gelukkig dat wij dat allemaal weten en gelukkig is het ook dat wij in een veranderende wereld ijkpunten hebben. Een ijkpunt is ook 1 januari 2008: verzelfstandiging van het CMO. Voor wat er in de tussentijd in de veranderende wereld op ons afkomt, zijn wij als Staten voldoende flexibel om daarmee om te gaan, te luisteren en te bekijken wat wij misschien nog in die tussentijd zullen moeten aanpassen. Het uitgangspunt blijft voor ons echter: 1 januari 2008. De afbouw waarover ook de fractie van GL sprak en waarbij de gedeputeerde vroeg of dat later geen punt van discussie voor de VVD zou zijn, is inmiddels afgekaart. Dat schema van 8 november 2004 kan wat ons betreft gewoon gecontinueerd worden. De gedeputeerde heeft het voorts gehad over druk op de ketel. Die druk is noodzakelijk. Het is dan geen bezwaar om nu al vast te stellen dat 1 januari 2008 een vast uitgangspunt is. Daarmee zetten wij druk op de zaak en het is dan duidelijk dat iedereen daaraan moet meewerken. Gebeurt dat niet dan heeft men wat uit te leggen. Dat is een andere zaak dan dat wij zeggen dat wij eind 2007 even gaan kijken of het allemaal wel gelukt is. Dat is dus te vrijblijvend, vandaar de inhoud van dit amendement.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! De discussie spitst zich toe op het begrip 'verzelfstandiging'. Dat vind ik jammer, omdat de kern van de zaak een CMO is dat een werkelijke rol gaat spelen voor deze provincie en de sociale agenda ten bate van de Utrechtse bevolking. Dat moet voorop blijven staan.

In weerwil van de discussie en ondanks het feit dat ik niet erg gelukkig ben met de gang van zaken aangaande de financiering na 2007, zal onze fractie

voor het voorstel stemmen maar niet voor het amendement. Het begrip 'verzelfstandiging' is voor ons veel te vaag en een haast populair begrip, als ik dat zo mag zeggen, in de trant van 'als wij dat hebben vastgesteld dan komt het vast wel in orde'. Voor de professionalisering van deze club is beduidend meer nodig dan dat men daar denkt de eigen broek te moeten ophouden, wat men overigens voor een deel al lang doet. Ik vind het ook merkwaardig dat een provincie die zegt dat het CMO oor en oog van de provincie is, provinciaal hulpje en houvast, ook duidelijk maakt dat het CMO er maar niet op moet rekenen dat dit allemaal letterlijk gewaardeerd zal worden en dat dit per keer zal worden gezien. Daarmee bouwt de provincie geen zekerheid op op het niveau van kennis, infrastructuur en dergelijke die wij noodzakelijk achten.

Nogmaals: flexibilisering is wat ons betreft geen probleem, maar een dergelijke terugval vinden wij niet acceptabel. Vandaar dat wij tegen het amendement zullen stemmen.

Mevrouw KAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! 'Vervelfstandiging' is een lastig begrip. Ik begrijp nu dat er randvoorwaarden aan gekoppeld moeten worden. Van die randvoorwaarden had ik verwacht dat de Staten op dat punt zelf al wat punten zouden aangeven, zaken waarvan de Staten vinden dat die tot verzelfstandiging zouden kunnen leiden. Ik weet namelijk niet hoe ik mij de verdere loop van dit traject zou moeten voorstellen als het amendement wordt aangenomen. Dan wil ik toch graag wat meer handvatten hebben om er verder mee aan de slag te gaan. Ik begrijp in elk geval uit de woorden van mevrouw Vonk dat wij nog twee jaar doorgaan met het geven van geld aan die geprivatiseerde organisatie. Dat wij vaststellen dat wij dát blijven doen: daarover hebben wij dan geen discussie meer. Als wij het oorspronkelijke voorstel zouden hanteren, zouden wij het totaalplaatje opnieuw kunnen bekijken. Het was de opzet van het college van GS om dat in beeld te kunnen brengen, daarover met elkaar te overleggen en er een besluit over te nemen. Dat is nu niet het geval. Dan wil ik echter wel van de Staten weten wat voor randvoorwaarden er gehanteerd moeten worden om tot die privatisering op 1 januari 2008 te moeten komen. Waar moet dan aan getoetst worden?

De heer BISSCHOP (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Mag ik een poging doen om de gedeputeerde een beetje te helpen? In het voorstel wordt gesteld dat de professionaliseringsslag zo ver moet gaan, dat het wat het functioneren van het CMO betreft mogelijk is in de loop van 2007 te beslissen of het CMO alsnog de markt betreedt. Wat er door het amendement nu zal gebeuren, is dat die mogelijkheid nu inmiddels werkelijkheid is geworden. Er wordt uitgesproken: het CMO betreedt nu de markt. Vervolgens is op verzoek van de gedeputeerde door sprekers duidelijk gemaakt dat er in 2006 overlegd zal worden over wat precies de randvoorwaarden zullen zijn. Dat hoeft volgens mij op dit moment nog niet helemaal duidelijk te zijn. Hier wordt uitgesproken dat per 1 januari 2008 het CMO de markt zal betreden. Punt. De kaders worden dan volgend jaar onderwerp van gesprek in de Staten. Dat is dan iets naar voren gehaald, maar het is wel in lijn met het voorstel dat aan de orde is.

De heer POLLMANN (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! In eerste termijn heeft de gedeputeerde gevraagd wat wij nu precies bedoelen met die verzelfstandiging en waarover die discussie straks precies zal gaan als wij zo graag alle kaders willen vaststellen die wij op 1 januari 2008 willen bekijken. De gedeputeerde heeft er in haar eerste termijn alvast twee genoemd, waaronder een kenniscentrum. Wat zijn dan die voorwaarden en wat moeten wij ons daarbij voorstellen? En wat moet er op 1 januari 2008 van dat kenniscentrum al staan? Een open oor en oog voor de provincie zijn, noemde de gedeputeerde in haar eerste termijn een tweede functie van het CMO. Wat voor signalen moeten er dan vanuit de nieuwe organisatie aan de provincie gegeven worden? Waar zitten wij op te wachten? Dat soort zaken kunnen wij dan met elkaar formuleren. Ik denk dat het ook goed is om in een van de komende commissievergaderingen daar nader bij stil te staan en richting te geven aan wat wij nu precies willen zien op 1 januari 2008. Dat zal natuurlijk iets eerder moeten gebeuren, want wij moeten ook nog tijd hebben om er vooraf over te kunnen discussiëren.

Mevrouw KAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dan komen wij in de commissie op dit onderwerp terug. Dat lijkt mij goed.

De VOORZITTER: Ik sluit de beraadslagingen en ik kom tot afhandeling van dit agendapunt. In de eerste plaats stel ik het amendement aan de orde. Gehoord de discussies mag ik waarschijnlijk concluderen dat de fractie de PvdA tegenstemt?

De heer POLLMANN (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Nee, want het amendement is geamendeerd met de bepaling dat wij in de komende tijd de randvoorwaarden zullen vaststellen.

De VOORZITTER: Ik ken maar één amendement. Er is hooguit een toezegging gedaan door de gedeputeerde.

De heer POLLMANN (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Er is inderdaad door de gedeputeerde een toezegging gedaan om daarop in de commissie terug te komen. Als het amendement op zo'n manier wordt geïnterpreteerd dat alleen de tekst geldt, dan zijn wij er tegen.

De VOORZITTER: De PvdA is dus tegen. De fractie van GL is eveneens tegen, meen ik te mogen vaststellen.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van GL is inderdaad nog steeds tegen.

De VOORZITTER: De fracties van D66 en de ChristenUnie zijn voor, evenals de fractie van de SGP. De fractie van de SP is tegen.

Provinciale Staten aanvaarden amendement A2. Tegen het amendement hebben gestemd de fracties van de PvdA, GL en de SP.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten hierna overeenkomstig het geamendeerde voorstel.

PS2005ZCW10

Subsidie nieuwe werkorganisatie Klaverblad 2006 e.v.

De heer DE NIET (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Resultaat is belangrijk. Als wij nu terugkijken naar de aanvang van dit proces om te komen tot één cliëntenorganisatie, dan waren er toen grote bedenkingen. Na het uitbrengen van het rapport Cliënt in

Perspectief gloorde er licht aan de horizon vanwege het vele goede werk dat was verricht, daarna begon de zon op te komen met het uitbrengen van de nota Kracht en Kwaliteit. Met de inbreng van de kracht van de instellingen staat er dan straks per 1 januari 2006 een nieuwe werkorganisatie, die weliswaar nog een aantal jaren veel ondersteuning nodig zal hebben. De instellingen hebben het toch maar voor elkaar gekregen. Er zullen wellicht nog hobbels zijn te nemen; ook bij instellingen gaat immers het pad niet altijd over rozen.

Het verkeersknooppunt van de instellingen is omgevormd tot een klaverblad met vérstreckende vertakkingen in het belang van de cliënt, ja, van alle burgers. Dat is een felicitatie waard aan de instellingen die zich daarvoor hebben ingezet, hoewel zij in eerste instantie daarin niets zagen. Gelukkig blijft de eigen identiteit van de instellingen bestaan, maar zij zijn dan wel nauw met elkaar verbonden.

Het CDA heeft financieel een en ander kritisch gevolgd, zoals te doen gebruikelijk, en gekeken of de financiën wel toereikend zouden zijn. De fractie zal dat ook blijven doen.

Het CDA kan instemmen met de verhoging van de subsidie van € 150.000 aan de nieuwe werkorganisatie, maar vraagt zich wel af of een en ander wel voldoende is voor de komende jaren.

Ook wij hebben kennis genomen van het bericht van staatssecretaris mevrouw Ross-Van Dorp over het beschikbaar stellen en komen van € 10.000.000 ten behoeve van cliëntenparticipatie en wij wachten nadere berichten daarover rustig af.

Laten wij nu op deze prachtige zonnige dag het groene licht geven en straks de evaluatie afwachten, want de berichten zijn positief voor het welslagen van deze nieuwe organisatie.

De heer OVERBEEK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ook de PvdA is erg content met deze prachtige samenwerking van zes organisaties. Het komt heel mooi uit dat, na de bespreking van het vorige onderwerp, waarin een dergelijke samenwerking op een heel ingewikkelde manier heeft plaatsgevonden, hier een samenwerking is uitgemond waaraan alleen op een creatieve en heel inspirerende manier vorm is gegeven. Het zijn de organisaties die hemelsbreed en integraal op heel veel thema's het belang van burgers in onze provincie een stem proberen te geven. Niet alleen de geor-

ganiseerde mensen zijn erbij betrokken, maar ook de niet-georganiseerden kunnen via deze bundeling een stem laten horen. Dat wordt soms nog te weinig benadrukt. Als wij kijken naar professionele organisaties die vaak duur worden betaald, dan is deze stem bij wijze van spreken voor een dubbeltje door onze provincie ingehuurd. Er wordt heel veel kwaliteit neergezet, er wordt nu geïntegreerd met thema's omgegaan en wij vinden het belangrijk dat deze organisatie naast de basissubsidie ook de komende drie jaar die € 250.000 flexibel kan meenemen. Na drie jaar vindt er een evaluatie plaats. Wij willen, evenals het CDA, duidelijk markeren dat het takenpakket en de thema's die door dit samenwerkingsverband opgepakt zullen worden, wellicht meer kunnen kosten dan die € 250.000 na drie jaar. Wij moeten als provincie hierop dus niet een klem zetten, zodat dit flexibele bedrag op € 250.000 wordt vastgezet. Wij moeten, vinden wij, zelfs bekijken of het structurele bedrag waar die organisaties nu met z'n allen voor gaan, en als er een tekort is, aangevuld moet worden. Als er goede voorstellen komen en er vanuit onze provincie vragen aan dit samenwerkingsverband worden geuit die die € 250.000 flexibel overstijgen, dan moet de provincie ook daarvoor openstaan. Ik zal het niet in markttermen formuleren, maar omdat burgers met deze samenwerkingsorganisatie op deze manier hun stem hebben vormgegeven, is dat ook landelijk een sterke troefkaart, waarmee wij voor de dag kunnen komen.

De heer HOOIJER (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Het is heel moedig van de cliëntenorganisaties om tot de beoogde Klaverblad-samenwerking te komen. Ik heb er dan ook groot respect voor dat zij dit in het tempo hebben gedaan zoals dat is verlopen. Hiervoor onze complimenten, die gratis zijn. Het gezamenlijke kantoor dat gaat ontstaan, zal zich ook sterk richten op niet-leden van de cliëntenorganisaties. Dat is winst voor de bevolking van deze provincie. In die beoogde samenwerking zijn nog wat activiteiten en kosten onzeker. Dat zijn er echter niet weinig. De inverdieneffecten kunnen ook nog niet helemaal worden becijferd. De gewenste samensmelting en versterking van de cliëntposities vergt een investering als aanloopkosten, die eenmalig voor de baat uitgaat. Zo is dat nu eenmaal. In de besprekingen met de provincie is door de organisaties rekening gehouden met de

beschikbaarheid van een extra budget boven de € 500.000 die men nu ontvangt voor de komende drie jaar. Daarmee hebben wij geen moeite. Met het structurele deel van het bedrag van € 250.000 – dat is € 100.000 – hebben wij wel moeite. Op dit moment namelijk kan nog niet worden onderbouwd waarom dat bedrag bij alle onzekerheden structureel zou moeten zijn. De heer Overbeek heeft al gezegd dat die € 250.000 incidenteel vastgezet zou moeten worden. ‘Incidenteel’ en ‘vastzetten’ spoort echter niet met elkaar. Wij overwegen echter, samen met anderen, in tweede termijn een amendement in te dienen om dat structurele deel van € 100.000 toe te voegen aan de € 150.000 incidenteel. Dat zal ook zo zijn voor de rest van de looptijd van dat incidentele budget. Tegen het eind van de looptijd zal dat dan opnieuw moeten worden bekeken met de kennis en de noden van dat moment. Dan kunnen wij met die kennis een goede afweging maken tussen ‘structureel’ en ‘incidenteel’.

De heer R.E. DE VRIES (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ook ik sluit mij aan bij alle complimenten die hier al zijn gemaakt jegens de zes organisaties die het Klaverblad gaan vormen. Dit is een zeer grote prestatie, vooral als wij bedenken dat het om zes organisaties gaat die toch allemaal hun eigen belangen hebben, maar die bereid zijn die samen te brengen in één organisatie om daarmee de patiënten en cliënten in onze provincie te dienen. Het is al gezegd: niet alleen voor hun eigen leden maar juist ook voor ongebonden mensen. Daarmee behalen wij grote winst.

In het voorstel zit echter één punt waar wij wat moeite mee hebben. Aan de ene kant komt er incidenteel een budget beschikbaar voor aanloopkosten en activiteiten. Dat is natuurlijk verdedigbaar. Men begint met iets nieuws en moet daarvoor een geheel nieuwe organisatie opzetten. Daarvoor zijn investeringen nodig. Daarmee heeft D66 geen enkel probleem. Het is wél een probleem voor ons dat een bedrag van € 100.000 per jaar nu structureel verhoogd daaraan wordt toegevoegd. Na afloop van de commissiebehandeling heb ik gelukkig contact kunnen hebben met het Provinciaal Patiënten/Consumenten Platform (PPCP). Daar werden mij twee redenen genoemd waarom dat noodzakelijk is. Er werd daarbij gesproken over een financiële gelijkwaardigheid tussen de fusierende partners. Het

is nu zo dat vier organisaties een structurele subsidie ontvangen en twee organisatie een incidentele. Aan de andere kant zijn er extra kosten vanwege een CAO-wijziging en er zijn hogere kosten van een ziekteverzuimverzekering. De eerste reden vind ik niet zo ijzersterk. Als men immers toch in een nieuwe organisatie gaat werken, zal men toch ook vanaf nul met elkaar moeten beginnen. Dan is het niet erg steekhoudend dat de een structurele steun krijgt en de ander incidenteel wordt ondersteund. Men begint allemaal gelijk op en dan moeten er geen oude discussies gevoerd worden.

Het andere argument vindt D66 wel redelijk. Maar men kan ook stellen, zoals de heer Hooijer daarnet opmerkte, dat er op een gegeven moment waarschijnlijk inverdienmogelijkheden en –effecten zijn. Daarmee moet dan eveneens rekening worden gehouden. Vandaar dat D66, evenals de VVD, op de lijn zit dat het bedrag van € 100.000 aan de incidentele subsidie moet worden toegevoegd en dat wij op die manier na 2008 op basis van een nieuw werkplan gewoon kunnen bekijken wat er werkelijk nodig is voor een optimale cliëntenondersteuning in onze provincie. Wij wachten de reactie van het college op dit punt af.

Mevrouw KAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil best pragmatisch en flexibel zijn. Dat hebben de Staten bij het vorige agendapunt gemerkt. Dit vind ik echter wel een mijl op zeven om tegemoet te komen aan wat een deel van de Staten nu wil. Ik kom daar zo nog op terug. Allereerst mijn dank voor de complimenten, vooral aan de organisaties zelf die zover zijn gegaan dat zij zelf tot dit besluit konden komen. Dat neemt niet weg dat er geen fusieorganisatie komt te staan. Dat is voor mij fundamenteel in die zin dat de organisaties steeds gesteld hebben dat zij hun eigen achterban moeten kunnen blijven bedienen, omdat zij anders droog komen te staan aangaande de informatie die zij moeten gebruiken voor allerlei zaken. Dat vind ik ook fundamenteel. Op die onderdelen echter waar samengewerkt kan worden en waarbij efficiencywinst behaald kan worden, moet dat ook gebeuren. Dat is in het kort gezegd de inhoud van dit voorstel.

Ik begrijp niet dat met name de fracties van de VVD en D66 aarzelingen hebben over de € 100.000 structureel die volgens het voorstel extra beschikbaar gesteld moet worden aan de organisaties.

Die organisaties hebben tot nu toe een bedrag van € 653.000 per jaar gekregen. Dan zit daar voor de GGZ (Geestelijke Gezondheidszorg) en de SBO (Samenwerkende Bond van Ouderen) weliswaar een incidenteel bedrag in, maar dat was in afwachting van de reorganisatie die hier plaatsvond. Dat heeft ervoor gezorgd dat dit bedrag indertijd niet structureel in de begroting is opgenomen. Nu wordt echter voorgesteld het bedrag van € 653.000 structureel terug te brengen naar € 603.000. Dat betekent dat daarin € 50.000 winst zit; voor de provincie zouden we kunnen zeggen. Twintig procent van het totale bedrag hebben wij flexibel gemaakt om ook de organisatie te stimuleren inkomsten van derden te genereren en wat dat betreft dus actief te zijn om opdrachten te verwerven. Voor mij kan het niet zo zijn dat wij van dat bedrag nu structureel nog meer afhalen. Een organisatie moet natuurlijk wel voldoende stevigheid en benen hebben om verder te kunnen gaan op het ingeslagen pad. Ik heb er in elk geval alle vertrouwen in dat die organisatie heel goed met de zaken om zal gaan. Ik denk dat de Staten dat ook hebben, gelet op het voorstel dat nu aan de orde is en dat vanuit de organisaties zelf is voortgekomen. Ik ben dus fervent voorstander om niet verder te knibbelen aan het voorgestelde structurele bedrag.

De VOORZITTER: Aan de orde is de tweede termijn.

De heer DE NIET (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Ik dank de gedeputeerde voor haar duidelijke antwoord. Wij kunnen ons scharen achter wat zij zojuist over de financiën heeft gezegd.

De heer OVERBEEK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Voor de PvdA is het in ieder geval een sterk punt dat het Klaverblad de hele subsidie in elk geval voor drie jaar heeft vastgehouden. Wij zien dat er in die zin een ingewikkelde procedure heeft plaatsgevonden door die fusieachtige samenwerking. Nu wij het antwoord van de gedeputeerde hebben gehoord, hebben wij nu toch een voorkeur voor het vasthouden van die structurele subsidiëring en voor het flexibel maken van een kleiner deel.

De heer HOOIJER (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik dank de gedeputeerde voor haar antwoord. Haar

pleidooi verrast ons natuurlijk geenszins. Daartegen is rekenkundig nog een heleboel in te brengen. Het belangrijkste argument heeft de gedeputeerde echter al bij het vorige punt gegeven: de wereld verandert. Dat is natuurlijk een realiteit. Dat is ook een werkelijkheid waar wij nu ook niet op vooruit kunnen lopen. Wij weten niet hoe die wereld verandert bij de situatie over drie jaar. Vandaar ook dat wij samen met de fracties van D66, de ChristenUnie en de SP een amendement indienen.

Amendement A3 (VVD, D66, ChristenUnie en SP)

*Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering
bijeën op 10 oktober 2005;*

*behandelende het voorstel inzake het subsidie
nieuwe werkorganisatie Klaverblad 2006 e.v.;*

besluiten:

het conceptbesluit als volgt te wijzigen:

Artikel 1

*De begrotingspost 'versterking cliëntpositie in de
zorg- en dienstverlening' met ingang van 1 januari
2006 vooralsnog niet structureel te verhogen*

Artikel 2

*Bovenop de begrotingspost incidenteel (voor
maximaal 3 jaar van 2006 tot en met 2008) een
flexibel krediet 'versterking cliëntpositie in de
zorg- en dienstverlening' beschikbaar te stellen van
€ 250.000.*

Toelichting:

*Materieel maakt het voor de komende drie jaar
geen verschil, maar aan het einde daarvan kan,
nadat diverse onzekerheden zijn opgelost, een
adequate subsidiëring van de versterking van de
cliëntpositie worden bewerkstelligd.*

Ik denk dat dit materieel geen verschil uitmaakt voor de komende drie jaar. Dan dienen zich ook de aanloopkosten van dien aan. Daarna kan met de kennis van zaken van dat moment – en dat is van belang – bepaald worden hoeveel dat alsdan moet zijn. Als dat meer moet zijn, dan moet dat in vredesnaam meer dan € 100.000 zijn. Dan weten wij in elk geval, weloverwogen, waartoe wij besluiten.

De heer R.E. DE VRIES (D66): Mijnheer de Voorzitter! Wat de heer Hooijer heeft gezegd, is terecht. Ik wil de indruk niet wekken dat D66 met dit amendement erop uit is om na 2008 flink op het budget te beknibbelen. Het gaat er juist om dat wij die ruimte houden om juist kijkend naar de ontwikkeling van het Klaverblad, waar extra financiële middelen eventueel nodig zijn of waar het op dat moment met wat minder geld kan. Het is er juist voor bedoeld om die openheid te houden, zodat wij die flexibiliteit erin houden.

De VOORZITTER: Kan mevrouw Kamp nog iets zeggen over het ingediende amendement?

Mevrouw KAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb er natuurlijk niet meer zo veel over te zeggen. De Staten hebben begrepen dat ik mordicus tegen dit amendement ben. Dat moge helder zijn. Ik preadviseer de Staten dus dit niet te aan te nemen. Tot de heer Hooijer zeg ik dat ik snel leer. Bij het vorige agendapunt vond hij dat geen argument en bij dit voorstel gebruikt hij dat wel als argument maar in een andere context. Ik begrijp dat niet en dat laatste vind ik het fnuikende in dit geheel. Wij willen een organisatie goed optuigen. Cliëntenondersteuning is een van de onderwerpen waar wij als provincie een toegevoegde waarde hebben, zoals wij van tevoren goed met elkaar hebben afgekaart. Dat is de zwakste partij in dit geheel en die moeten wij stevig ondersteunen. Dat heeft als gevolg dat wij daarvoor een goede organisatie moeten hebben die op stevige benen staat om haar taak uit te voeren. Dan mag het niet gebeuren dat wij die organisatie met een incidenteel subsidie 'afschepen' zou ik bijna willen zeggen, ten koste van een stuk structurele subsidie.

De heer HOOIJER (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Het is niet de bedoeling van het amendement om de organisaties in de fase waarin zij dat het hardst nodig hebben minder geld te geven. De hoeveelheid geld tot en met 2008 blijft hetzelfde. Het etiket van € 100.000, dat is ongeveer 40% van het totaal, gaat veranderen. Dat betekent echter niet dat de organisaties daarmee op achterstand gesteld worden. Integendeel. Als tegen het einde van deze periode in 2008 blijkt dat de organisatie niet € 100.000 structureel nodig heeft voor de nieuwe organisatie, hoe krijgt de provincie dat deel wat de organisatie niet

nodig heeft weer terug? In het amendement wordt daarvoor een moment van bezinning aangewezen. Dan gaan wij ook zeggen hoe wij verder moeten met de kennis van dat moment.

Mevrouw KAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Gelden die niet nodig zijn, worden sowieso niet verstrekt. Het verstrekken van gelden gaat toch altijd op basis van een werkplan en van projecten die worden ingediend. Voorts vinden er afrekeningen plaats. De heer Hooijer weet dat net zo goed als ik. Een evaluatie over het functioneren van de organisatie kan heel goed aan de orde zijn, los van het feit of dit bedrag structureel of incidenteel wordt verstrekt. Die evaluatie zal altijd plaatsvinden.

De heer HOOIJER (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Bij een incidenteel bedrag en de evaluatie van dat moment, hebben wij alles in de hand wat wij in de hand moeten hebben. Bij een structureel bedrag wordt over het algemeen niet nagedacht over de hoogte ervan. Dat is immers een verworven recht.

Mevrouw KAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dat bedrag is ook nodig om de organisatie voldoende stevigheid te geven. Als de organisatie personeel in dienst heeft, een pand moet huren, CAO-verplichtingen moet nakomen dan is er een vast bedrag nodig waarop de organisatie zich kan baseren.

De heer HOOIJER (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Daarmee ben ik het volledig eens. Het verschil zit echter in de grootte van dat vaste bedrag.

De VOORZITTER: Ik sluit de beraadslagingen en stel voor dat de afhandeling van het amendement later gebeurt, zodat de Staten er schriftelijk kennis van kunnen nemen.

PS2005ZCW11

Initiatiefvoorstel tot het wegnemen van belemmeringen die mensen met een (verstandelijke) beperking ondervinden bij arbeidsmatige dagbesteding c.q. (reguliere) arbeid.

De heer DE NIET (CDA): Mijnheer de Voorzitter Het is voor valide mensen de normaalste zaak om te doen en te laten wat zij willen. Maar wat, als dat

niet zo is en er een beperking is? Dan komt men de lastigste dingen tegen en is men afhankelijk van derden. Ook de mens met een beperking heeft recht op de zingeving in het leven. Voor de een is dat beter mogelijk dan voor de ander. Wij kunnen niet om de materie heen waar het hier om gaat. Bij artikel 1 wordt gesproken over een op te starten actie. Omdat er al heel veel instellingen inhoudelijk bezig zijn met het creëren van werkplekken – wat trouwens maatwerk vereist – gaat het CDA ervan uit dat het hier gaat om pure voorlichting. Waar hierbij over wachtlijsten wordt gesproken, zullen wij er met elkaar alles aan moeten doen om die lijsten zo beperkt mogelijk te houden c.q. op te lossen. Ik vrees echter dat die lijsten er altijd wel zullen blijven. Des te meer is dat een aanmoediging om die te voorkomen. Een nauwere samenwerking tussen de commissies IME en ZCW ligt voor de hand. Het gaat immers ook over: hoe men waar kan komen, ook met het openbaar vervoer, dan wel met aangepast openbaar vervoer in welke vorm dan ook.

Overheid en bedrijfsleven dienen hun verantwoordelijkheid te nemen wat aangepaste werkgelegenheid betreft, ook al kost dat meer inspanning, alhoewel ik mij ervan bewust ben dat dit geen eenvoudige zaak is. Laat er een plaats worden ingeruimd binnen de cliëntenparticipatie voor een nauwere samenwerking.

Ook de fractie van het CDA schaaft zich achter dit initiatiefvoorstel en zij zal dit met meer dan louter belangstelling blijven volgen.

De heer HOOIJER (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Hoewel de provincie niet de probleemeigenaresse is op het gebied van de zorg voor de arbeidsdeelname van mensen met een beperking, is het volgens de VVD toch goed dat de provincie zich inspant om het gevoel van eigenwaarde van mensen met een beperking te bevorderen. Wij kunnen ons ermee verenigen dat dit wordt aangepakt. Wij hopen dan ook het succes heeft. Voor dat succes kan worden verwezen naar een zeer geslaagd project in Amersfoort, 'De Onthaasting'. Dat is een lunchroom in het voormalige hotel Terminus bij het NS-station. Hier zijn elf verstandelijk gehandicapten onder begeleiding van beroepskrachten uit de horeca en de zorgsector op een heel enthousiaste manier aan het werk. Vorig jaar heeft de commissie ZCW er geluncht en dat geconstateerd. Een dergelijk

project vergt zowel inzet van het bedrijfsleven als van de zorgsector. Dat kan alleen met succes gebeuren als de provincie haar netwerken in beide sectoren exploreert. Dat is een kwestie van voortdurende alertheid en permanente actie. De werkwijze die in het voorstel wordt gepresenteerd, zoals het schrijven van formele brieven, faalt voor dat doel. Het bedrijfsleven krijgt immers al zo veel van dergelijke brieven en die veroorzaken vaak meer irritatie dan bijval. De netwerkmethodede zoals wij die in dezen bepleiten, vergt meer tijd en daarom kunnen wij ons niet verenigen met artikel 1 en artikel 2b van het ontwerpbesluit. Daarom steunen wij ook het amendement van de ChristenUnie om die twee artikelen uit het ontwerpbesluit te verwijderen. Wij menen dat het voorstel daardoor een grotere kans van slagen krijgt. En dát is de bedoeling voor onze medemensen waar het hier om gaat.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Allereerst spreek ik onze waardering uit voor het initiatief dat is genomen door onze collega's Bos en Overbeek. Het is heel goed dat deze problematiek op die manier hier in de Staten op tafel wordt gelegd. Werk en dagbesteding is voor iedereen van groot belang, ook voor mensen met een handicap. Aan de andere kant moeten wij stellen dat het maar goed is dat eraan gewerkt wordt om in de eigen werkomgeving en daarbuiten ervoor te zorgen dat er een afspiegeling van de samenleving aanwezig is en dat wij niet eilanden krijgen – dat is zeker in werksituaties het geval – van gezonde blanke mensen. Daarom is het goed dat dit voorstel er nu ligt. Ik ben het ook met collega Hooijer eens dat dit ook zeer zeker een kwestie is van alert zijn op alle mogelijkheden die er zijn en op alle problemen die zich voordoen. Ik ben het er echter niet mee eens om in dat voorstel een aantal zaken te schrappen. Juist al die acties bij elkaar kunnen bijdragen aan die alertheid, los van het feit dat die op zichzelf ook effect hebben. Wat betreft de verschillende acties die worden voorgesteld, zijn zeker de eerste actie over een campagne en de derde over de mobiliteit van bijzonder groot belang. De mobiliteit is natuurlijk een schrijnend probleem voor deze mensen, zoals in de bijlagen van het voorstel uiteen wordt gezet. Die mensen worden vaak op onheuse wijze gewezen op het feit dat zij minder mogelijkheden hebben dan anderen.

Over het vierde voorstel over het maken van een

inventarisatie vinden wij dat dit gewoon een onderdeel moet en kan zijn van de WMO-nulmeting die in aantocht is.

Nogmaals, het is goed dat het op deze agenda is gezet. Wij hopen dat er spoedig zeer serieus actie ondernomen zal worden en dat er in de commissie met een zekere regelmaat over gerapporteerd zal worden, omdat dit ook voor onszelf belangrijk is.

Mevrouw VAN KEULEN (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ook de fractie van D66 vindt het een positief voorstel om hieraan te gaan werken. Alhoewel de provincie geen probleemeigenaresse is, vragen wij ons wel af hoe het binnen de provincie gesteld is met deze problematiek. Jaren geleden hebben wij ervoor geijverd om, naar ik meen, vijf procent van het personeelsbestand in te vullen door mensen met een beperking. Ik heb er daarna echter nooit meer iets over gehoord. Misschien kan de gedeputeerde daar antwoord op geven. Uit ervaring weet ik hoe goed het werkt als zo iemand in het personeelsbestand zit. Ik onderstreep dus datgene wat hierover in het voorstel staat: het werkt echt geweldig om zo'n werkkracht erbij te hebben. De vervoersproblematiek vinden wij het allerschrijnendste van het geheel. Op dat punt kan de provincie echt wat doen. Dus niet alleen stimuleren en regisseren. De PvdA boft natuurlijk met een eigen gedeputeerde op dit vlak. Wij hebben er alle vertrouwen in dat dit wel goed zal komen.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! De problemen die aan dit voorstel ten grondslag liggen, worden door ons onderkend en onderschreven. De fractie van de PvdA heeft er daarom goed aan gedaan om deze problematiek nog eens helder te schetsen en dit initiatiefvoorstel aan ons voor te leggen. Waarvoor dus onze waardering.

Het is al eerder genoemd dat het realiseren van werkplekken of het doen van acties daarvoor niet direct op het werkterrein van de provincie ligt. Het is namelijk een probleem dat het een beroep doet op de onderkant van de arbeidsmarkt. Daar wordt al door veel overheids- en semi-overheidsinstanties een uitgebreid beroep gedaan. Daarbij is te denken aan de activiteiten van reïntegratiebedrijven en aan acties van gemeenten om hun wvw-ers tot werk te activeren. Daar zou deze actie nog eens bovenop komen. Het zou beter zijn als de provincie eens

kwam met een plan om heel concreet arbeidsgehandicapten een werkplek te bieden. Daartoe strekt het voorstel echter niet. Helaas.

Ik hecht er toch aan het probleem van de druk op de arbeidsmarkt nadrukkelijk onder uw aandacht te brengen. Het wordt voor werkgevers, bedrijven en instellingen weer 'een partij erbij' met wie men in gesprek zou kunnen raken of wellicht zou moeten raken als het aan de initiatiefnemers ligt. Dat wordt inderdaad 'een partij erbij' en bovendien onoverzichtelijk. Uiteindelijk zijn de cliënten er niet mee gebaat. Vandaar het amendement dat wij mede namens de VVD indienen om artikel 1 en artikel 2b van het ontwerpbesluit te schrappen. Ons bezwaar tegen artikel 1 heb ik al voldoende toegelicht. Wat artikel 2b betreft vindt de ChristenUnie het wat prematuur om thans reeds een actieplan op te stellen voor iets wat nog uitgezocht moeten worden. De punten 3 en 4 lijken ons goede zaken die wij gaarne ondersteunen.

Amendement A4 (VVD, ChristenUnie)

*Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering
bijeen op 10 oktober 2005;*

*handelende inzake het initiatiefvoorstel "weg-
nemen belemmeringen mensen met beperking";*

besluiten:

*artikel 1 en artikel 2 lid b uit het besluit te
schrappen.*

De VOORZITTER: Het amendement is voldoende ondertekend en maakt derhalve deel uit van de beraadslagingen. Het amendement kan worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

Dan geef ik nu het woord aan de indieners van het initiatiefvoorstel, de heren Bos en Overbeek.

De heer BOS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik ga eerst in op de campagne die wij verzoeken in gang te zetten. Collega Overbeek gaat dan in op de wachtlijstenproblematiek en op het maken van een actieplan daarvoor vóór 1 januari 2006.

Wij zijn erkentelijk voor de complimenten die wij hebben ontvangen. Het is inderdaad een onderwerp en een problematiek waarvoor wij allen hier behoefte hebben om, over de partijpolitiek heen,

stappen te zetten. Dat is ook van de fractie van de PvdA de inzet geweest om daarvoor breed een initiatief neer te zetten.

Het is ons duidelijk geworden dat de indieners van het amendement artikel 1 en artikel 2b uit het ontwerpbesluit willen verwijderen.

Wat artikel 1 betreft, zijn wij ons er ten eerste van bewust – dat is ook na de commissievergadering in ‘het blauwtje’ neergelegd – dat vele actoren op dit terrein bezig zijn, soms in concurrentie met elkaar, om de onderkant van de arbeidsmarkt te ontwikkelen en bewerken. Wij zouden dus kunnen zeggen dat het juist daarom van groot belang is dat een onafhankelijke derde het initiatief neemt om met betrokken partijen bij elkaar te gaan zitten om te zien hoe tot meer arbeidsplaatsen gekomen kan worden. Niet alleen de sociale werkvoorziening maar ook met de AWBZ-instellingen en andere die in ‘het blauwtje’ zijn genoemd, zijn op die markt actief. Nu gaan al die organisaties op eigen houtje de markt op en soms beconcurreren zij elkaar. Daar is sprake van een behoorlijk grote problematiek. Juist de provincie, die niet direct belanghebbende is, kan daarin volgens ons een goede rol vervullen en onze campagne mede in gang te zetten. In die zin is de provincie natuurlijk niet direct belanghebbende, behalve voor haar eigen werkorganisatie. De provincie is wel belanghebbende om in de provincie die beweging op gang te brengen om meer arbeidsplaatsen aan de onderkant van die arbeidsmarkt te realiseren.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb in artikel 1 gelezen, althans daaruit begrepen: om nog dit jaar een actie op te starten bij bedrijven en instellingen om meer werkplekken ter beschikking te stellen. Dat is wat anders dan het coördineren van reeds bestaande initiatieven of het bij elkaar brengen ervan.

De heer BOS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Wij hebben hier een voorstel liggen waarover in de commissie is gediscussieerd. ‘Het blauwtje’ is daarvan de neerslag geweest. Daarin staat volgens mij voldoende duidelijk dat dit voorstel over een campagneachtige actie gaat, waarbij de provincie een initiatief neemt gericht op die partijen, waardoor er uiteindelijk arbeidsplaatsen aan de onderkant van de arbeidsmarkt worden gerealiseerd

voor deze doelgroep. Niets meer en niets minder. De provincie is geen opdrachtgeefster en kan niet stellen wat men wel of niet moet doen. Zij kan echter wel informeren en behulpzaam zijn bij het opzetten van die campagne, los van het antwoord op de vraag of de participanten dat willen.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik begrijp het betoog van de heer Bos. Ik heb echter een probleem bij de veronderstelling dat er meer arbeidsplekken gerealiseerd zullen worden. Het enige wat er gebeurt, is een verschuiving van de bezetting van bestaande arbeidsplekken. Als er nu sprake zou zijn van een initiatief om een flink bedrag ter beschikking te stellen, specifiek voor het creëren van werkgelegenheid voor deze mensen, dan hadden de initiatiefnemers volledig onze ondersteuning.

De heer OVERBEEK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Het is jammer dat de heer Van Kranenburg het steeds heeft over arbeidsplekken. Wij beogen in dit voorstel echter dat het niet alleen gaat om betaalde werkplekken, maar dat het juist de bedoeling is dat mensen met een beperking participeren in de samenleving. Er kunnen dus ook veel activiteiten plaatsvinden zonder dat er direct een financiële arbeidsbetaling tegenover staat. Dat wordt in deze discussie toch wat uit het oog verloren. Wij willen heel sterk stimuleren dat de provincie bij uitstek het instituut is die veel contacten heeft en die op veel plekken verschillende partijen aan tafel kan roepen. Juist vanuit de invalshoek dat het niet alleen gaat om betaalde, goedkope arbeidsplekken aan de onderkant, maar ook dat mensen kunnen participeren op een andere titel. Als artikel 2b geschrapt zou worden, zou er een belangrijk onderdeel van dit voorstel wegvallen.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! In essentie gaat het mij erom dat de opmerking ‘aan de onderkant van de arbeidsmarkt’ betaalde arbeidsplekken betreft dan wel werkervaringsplaatsen of met welke terminologie men dat tegenwoordig duidt. Die markt is evenwel uitermate beperkt. Daarom zie ik, eerlijk gezegd, geen toegevoegde waarde van de rol van de provincie hierbij.

De heer OVERBEEK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Wat de wachtlijsten betreft, hebben wij een zelfde filosofie. Namelijk dat er op dit moment te veel

mensen zijn die thuiszitten na het afsluiten van hun schoolopleiding bij een instelling voor speciaal onderwijs. Het zijn dan vaak de ouders die de tijd moeten vullen hoe deze jongeren, als wij ons tot die categorie beperken, ergens naartoe kunnen gaan. Wij vinden dat juist een provincie die zeer veel contacten heeft met het bedrijfsleven en organisaties van particulier initiatief, deze zaken gewoon kan aankarten en daarmee een werkelijke bijdrage kan leveren om die wachtlijsten op die manier wat te doen slinken. Uit contacten met vooral ouderorganisaties hebben wij gemerkt dat dit nog weinig in beeld is gebracht. Wat betekent het als iemand met een beperking, verstandelijk of zwaar lichamelijk, na eindelijk een opleiding te hebben afgerond weer thuiszit en moet wachten tot er eindelijk iets voor hem of haar komt of dat er na heel veel jaren wachten ten slotte niets komt? Daarbij willen wij de provincie een stimulerende rol geven om de contacten die er zijn wat beter in beeld te brengen. De vraag hoe de provincie zelf met deze problematiek omgaat in haar eigen huis, laat ik graag ter beantwoording aan de gedeputeerde over.

De heer BOS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb nog een opmerking over de wachtlijsten. De heer Van Kranenburg heeft een wat procedureel argument. Hij stelt voor artikel 2b eruit te gooien, omdat de provincie nog niet weet hoe het onder artikel 1 genoemde onderzoek bij punt 2 leidt tot het ontstaan van wachtlijsten. Onze informatie, met name van cliëntenorganisaties, is dat er wachtlijsten zijn. Dat is dus de veronderstelling waarop dit actiepunt is gebaseerd. Het is natuurlijk vanzelfsprekend dat als uit dat onderzoek zou blijken dat er geen wachtlijsten zijn, dat punt 2b dan niet nodig zal zijn.

De VOORZITTER: Voor het standpunt van het college geef ik het woord aan mevrouw Kamp.

Mevrouw KAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! In de commissie hebben wij hierover al gediscussieerd. Ik vind dit een sympathiek voorstel. In combinatie met het genoemde 'blauwtje' denk ik dat er in grote lijnen uitvoering aan gegeven zou kunnen worden. Het is de opdracht aan GS om daarmee aan de slag te gaan. Ik wil best namens het college aangeven dat wij dat ook zullen uitvoeren, ook mede namens mijn collega van verkeer en

vervoer. In antwoord op de vraag van mevrouw Van Keulen kan ik melden dat ik van mijn collega van personeelszaken heb begrepen dat er vorm wordt gegeven aan werkplekken bij de provincie voor mensen met een beperking. Of nu alle plekken zijn ingevuld, weet ik niet. De lijn is in ieder geval dat wij uitvoering geven aan die verplichting. Of het altijd helemaal lukt, is een nog een tweede. Over het eerste punt heb ik in de commissie gezegd dat als het in de richting gaat van de campagnevorm – ik bedoel dat in combinatie met 'het blauwtje' – dat dit dan heel goed kan. Als wij het echter tot een probleem van de provincie maken, denk ik dat wij verkeerd bezig zijn, omdat er al veel organisaties zich met dit onderwerp bezighouden. De provincie is niet bij machte om organisaties en instellingen te verplichten over te gaan tot het aannemen van mensen met een beperking. De provincie kan wel meehelpen bij het opzetten van een campagne en mensen eraan herinneren dat het toch wel een belangrijke taak voor hen is.

De heer DE NIET (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Het mag helder zijn dat de stukken die voorliggen van duidelijkheid getuigen. Ik maak alleen één opmerking jegens de indieners van het amendement: als artikel 2b wordt weggehaald, heeft het volgens ons niet direct zin een onderzoek te doen als in 2a wordt verwoord. Wij kennen dan allemaal de voorbeelden van: er is een onderzoek gedaan en de onderste la van een bureau is veelvuldig gebruikt om dit soort onderzoeken vervolgens weg te werken.

De VOORZITTER: Mag ik concluderen dat het CDA tegen het amendement stemt?

De heer DE NIET (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Wij zijn uiteraard tegen het amendement.

De heer HOOIJER (VVD): Mijnheer de Voorzitter! De motieven waarom de VVD voor het amendement is, betreffen eigenlijk de krappe termijn die in de artikelen 1 en 2b worden genoemd. Het gaat niet zozeer om de achtergrond daarvan, maar om de mogelijke uitvoerbaarheid. Daarover heeft de gedeputeerde ook al wat gezegd. Dat lukt allemaal niet. Als iemand een opdracht wordt gegeven die niet te vervullen is dan hoeft men niet bang te zijn voor die zojuist genoemde 'onderste la': daar komt men dan ook niet aan toe.

De heer NIET (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Bij interruptie. Maar waarom dan niet eerst gekomen met een voorstel om de termijn te veranderen?

De heer HOOIJER (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Als de termijn eruit is, is deze ook veranderd.

De VOORZITTER: Dat is een waarheid als een koe. De PvdA spreekt zich straks nog uit over het amendement. Het woord is aan de heer Nugteren.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Ik kan mij vinden in de woorden van collega De Niet voor wat betreft het amendement.

Mevrouw VAN KEULEN (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik dank voor het antwoord inzake het personeelsbeleid bij de provincie. Het is al zestien jaar geleden dat wij daar iets over hebben gevraagd. Nu zijn wij dan bezig met het invullen van een en ander. Dat is een nobel streven. Dat wij het dan nog niet helemaal gehaald hebben, maakt de zaak weer een beetje somber. D66 is tegen het amendement.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Wij handhaven ons amendement.

De heer WITTEMAN (SP): Mijnheer de Voorzitter! Wij zijn tegen het amendement.

De heer BISSCHOP (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Als wij het voorstel in zijn geheel als 'vooral goed bedoeld' kwalificeren, moeten wij daaraan geen afbreuk doen door het te amenderen. Wij steunen dat amendement dus niet.

De VOORZITTER: Het woord is aan de initiatiefnemers.

De heer OVERBEEK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Al een paar keer is de term gevallen dat de provincie niet 'de probleemeigenaresse' moet zijn van het geheel. In onze beschrijving hebben wij dat absoluut niet bedoeld. Wij willen juist benadrukken dat de provincie veel meer een aanjaag- en regierol heeft. Vanwege de brede contacten die zij heeft, zou zij die moeten inzetten en er niet een probleem voor zichzelf van moeten maken.

De heer BOS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Wat het tweede punt van de heer Hooijer betreft, mag het duidelijk zijn dat wij hem op zijn wenken hebben bediend door in 'het blauwtje' iets meer ruimte te maken in termen van termijnen. Tegelijkertijd is het een opdracht aan het college. Daarin zijn termijnen genoemd. Het college komt te zijner tijd terug met voorstellen. Als zou blijken dat iets onhaalbaar is, wie zijn wij dan om te zeggen dat het per se op 1 januari moet? In die zin is die ruimte er reeds. Voor het overige wijzen wij het amendement van de ChristenUnie af.

De VOORZITTER: Heeft de gedeputeerde nog behoefte aan een reactie? Dat is niet geval, zie ik. Ik sluit hiermee de beraadslaging over dit punt.

Provinciale Staten verwerpen hierna amendement A4. Voor het amendement hebben gestemd de fracties van de VVD en de ChristenUnie.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten hierna overeenkomstig het voorstel.

PS2005ZCW10

Subsidie nieuwe werkorganisatie Klaverblad 2006 e.v. (vervolg)

De VOORZITTER: Ik kom terug bij agendapunt 10 voor wat de afhandeling betreft.

Allereerst het amendement A3. Mag ik van het CDA vernemen wat men van het amendement vindt?

De heer DE NIET (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Het CDA is tegen het amendement.

De VOORZITTER: De VVD is er voor, de PvdA is er tegen.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Het amendement is ons niet onsympathiek, maar gezien de reactie van de gedeputeerde erop hebben wij geen behoefte aan dit amendement. Wij zijn dus tegen.

De VOORZITTER: Ik heb genoteerd dat D66, de ChristenUnie en de SP voor het amendement zijn. Is de SGP voor of tegen het amendement?

De heer BISSCHOP (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Wij zijn tegen het amendement.

Provinciale Staten verwerpen hierna amendement A3. Voor het amendement hebben gestemd de fracties van de VVD, D66, de ChristenUnie en de SP.

De VOORZITTER: Verlangt iemand stemming over het eigenlijke voorstel? Dat is niet het geval, zie ik. Dan is het voorstel aanvaard.

Verlangt iemand aantekening? Het woord is aan de heer De Vries.

De heer R.E. DE VRIES (D66): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van D66 vraagt aantekening dat zij een voorbehoud maakt inzake de € 100.000 voor verhoging structureel.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten hierna overeenkomstig het voorstel van het college.

PS2005BEM13

Bestedingsvoorstel dienstreserve PSD

Mevrouw JONKERS (SP): Mijnheer de Voorzitter! In het stuk dat aan de orde is, wordt melding gemaakt van de inhuur van externen voor een bedrag van € 290.000. Het lijkt te gaan om het inhuren van specialistische kennis die slechts eenmalig nodig is. Tijdens de behandeling van het voorstel in de commissie BEM heb ik de gedeputeerde al gevraagd om een bevestiging hiervan. Het antwoord daarop heb ik toen niet ontvangen, dus ik stel dit punt opnieuw aan de orde. Inhuur is voor de SP maar in enkele gevallen acceptabel: bij ziekte en wanneer er sprake is van kortdurende, eenmalige activiteiten die specifieke kennis vereisen die de organisatie niet in huis heeft. Als specifieke kennis wordt ingehuurd voor blijvende activiteiten is dat voor de SP slechts aanvaardbaar als tegelijkertijd eraan wordt gewerkt om die kennis wel in huis te halen. Dat kan eventueel het in dienst nemen van specialisten betekenen, maar liever nog het opleiden van eigen medewerkers. Dus opnieuw stellen wij de gedeputeerde de vraag een toelichting hierop te geven. Is hier sprake van kortdurende, eenmalige activiteiten die specifieke kennis vereisen? Zo niet, hoe wordt er dan aan gewerkt om deze kennis in huis te halen?

De heer EKKERS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Wij werken met overheidsgeld en dat is geld van de burger. Dat betekent dat wij daar heel zuinig mee om moeten gaan. Dat betekent dan ook dat wij geen dure bureaus moeten inhuren en geen specialisten als het om een klus gaat die blijvend is. Dan kunnen wij de klus beter zelf klaren. Dat is ook het uitgangspunt. Er worden daarom alleen mensen ingehuurd als het tijdelijk en specifiek werk betreft. Met andere woorden: als het geen zin heeft om eigen mensen aan te trekken dan wel daarvoor op te leiden.

Mevrouw JONKERS (SP): Mijnheer de Voorzitter! Dat is een heel helder antwoord. Ik dank de gedeputeerde daarvoor.

De VOORZITTER: Als niemand meer het woord wil voeren, sluit ik de beraadslagingen over dit agendapunt.

De heer GAAIKEMA (D66): Mijnheer de Voorzitter! Gaan wij dit punt nog afhandelen?

De VOORZITTER: Verlangt iemand nog stemming? Dat is niet geval, zie ik. Het voorstel is aanvaard. Wil iemand nog aantekening? Het woord is aan de heer Gaaikema.

De heer GAAIKEMA (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ten aanzien van onder het hoofd 'verbetering van de administratie' vermelde kosten hebben wij moeite met de financieel-technische uitwerking. Inhoudelijk staan wij achter het voorstel. Hier is echter sprake van het aanvaarden van kosten die voor een belangrijk deel in 2006 worden uitgegeven. Wij zouden het netjes hebben gevonden als die in de begroting van 2006 opgenomen zouden zijn. Nu ontstaat er een post die gaat overlopen van 2005 naar 2006. Wij hebben echter afgesproken, ook met het college van GS, dat wij dat zo veel mogelijk zouden voorkomen. Omdat wij echter inhoudelijk achter het voorstel staan, steunen wij dit punt wel.

De VOORZITTER: Waarvan akte.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten hierna overeenkomstig het voorstel.

PS2005IME06

**Projectvoorstel stimuleringsfonds thema
'Versterking Utrechtse Economie'.**

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel.

Afscheid van het Statenlid, mevrouw A.J.M. van Dongen.

De VOORZITTER: Het einde van deze vergadering zal staan in het teken van het afscheid van mevrouw Van Dongen.

Geachte Statenleden en bovenal geachte mevrouw Van Dongen. Ken uw klassieken. Wie die goed kent, weet dat waar geschreven staat: 'De mens is van nature een sociaal dier, niet gemaakt om alleen te leven' dat dit een citaat is van Aristoteles.

Dat citaat is, zo dachten wij, een uitspraak die op u, mevrouw Van Dongen, van toepassing is. Van toepassing op u als vakbondbestuurder en als lid van GL en dus ook van toepassing op u als mens, want u hebt een groot sociaal hart.

U begon in 1998 uw politieke carrière in de gemeente Woerden; u werd daar in dat jaar gemeenteraadslid. Daarvan zei u zelf dat u zich daar als een vis in de vijver hebt gevoeld, want daar was sprake van grote openheid om met elkaar van gedachten te wisselen teneinde tot een gezamenlijk standpunt te komen. Ongetwijfeld hebt u als lid van de gemeenteraad zich regelmatig afgevraagd wat nu precies de invloed van die provincie eigenlijk is. Ziedaar, ook de onweerstaanbare behoefte om dat niet alleen in nieuwsgierigheid te vertalen maar ook werkelijk te willen zien. Vandaar uw aanmelding voor het Statenlidmaatschap in het Utrechtse. U werd oprecht nieuwsgierig naar de provincie Utrecht, naar haar doen en laten, en naar de toevoeging aan wat gemeenten al doen. Een belangrijke drijfveer was daarvoor uw interesse en ook uw inzet voor het behoud van Het Groene Hart. Daar zal een belangrijk deel van uw motivatie hebben gezeten om uzelf kandidaat te stellen bij de verkiezingen voor 2003. Dat lukte, want kennelijk voelde u zich ook daar al op voorhand als een vis in het water: u eindigde immers met maar liefst 6437 voorkeurstemmen. Het moet even worden gezegd: dat waren er 700 meer dan de lijsttrekker kreeg. (Hilariteit) Maar, toen stond die nog niet bekend

als een succesvol, plaatsvervangend voorzitter van de Staten. Dus onze verwachtingen zijn hooggespannen. Maar ruim 6400 voorkeurstemmen, dat liegt er niet om.

Met uw komst hebt u vanaf 2 maart 2003 in dat opzicht de Staten ook verrijkt. U bent een Statenlid met een groen en sociaal hart. Dat is iets wat hier belangrijk is, ook of zelfs vooral in de Staten van Utrecht. U hebt zich zeer betrokken gevoeld – en u voelt zich waarschijnlijk nog zo – en u bent een warm pleitbezorgster voor het open landschap en, dat hoort er ook bij, voor de koeien in de wei. Toen de agrariër Van der Laan uit Kamerik een tijdje geleden riep dat de provincie een koe moest adopteren, was dat ook de reden waarom u besloot dat in samenspraak met de SP verder uit te werken. Eén koe was u echter niet voldoende. U ging verder, want u pleitte voor het adopteren van een boer. Dit idee kreeg in de commissie weliswaar te weinig steun waardoor het plan sneuvelde, maar het is toch een mooi voorbeeld van de manier waarop u uw groene hart probeert om te zetten in daden.

Een groen en sociaal hart, zei ik. Naast het Statenwerk bent u immers steeds werkzaam geweest als vakbondsbestuurder bij FNV Bondgenoten. Sociaal werk, waarvan u zelf hebt gezegd dat u daar vooral uw betrokkenheid en enthousiasme goed kwijt kunt. Dat is ook het geval geweest tijdens uw Statenlidmaatschap. Ook binnen de provincie hebt u vanuit die achtergrond uw bijdrage geleverd. Bijvoorbeeld aan de nota Economisch Beleid in 2003 en de discussie over een megawinkelcomplex bij Geldermalsen. U houdt wel van dynamiek, ook van economische dynamiek, maar het moet dan niet het verkeerde soort economische dynamiek zijn. Daarnaast heeft u zich vanuit uw fractie verdienstelijk gemaakt bij de organisatie van een symposium over dierenwelzijn. Kortom, u hebt een groen en sociaal hart en u hebt er tevens blijk van gegeven daarbij over grenzen heen te kijken. Ook uw benadrukken van het belangrijk zijn van Europa is immers niet onopgemerkt gebleven. In uw dagelijks werk als Statenlid zijn die invalshoeken goed merkbaar geweest.

U neemt met die ruime blik afscheid als Statenlid om persoonlijke redenen. Wij kijken graag terug op u als iemand die met dat groene en sociale hart haar bijdrage heeft willen leveren. Ik denk dat ik

namens de Staten en namens het college van GS spreek als ik u zeer bedank voor uw inzet tijdens die tweeënhalve jaar hier in de Staten van Utrecht. Ik onderstreep die dankbaarheid graag met de gebruikelijke roemer en met de oorkonde en bijbehorende bloemen. (Applaus).

Mevrouw VAN DONGEN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Een afscheid hoort ook van een woordje van mijn kant gepaard te gaan. Ik was dit weekend in Londen op een van de vele reizen die ik nu voor mijn werk maak. Naast het gewone vakbondswerk zit ik ook in het presidium van de Europese chemische vakbond en bovendien ben ik in de internationale vakbond erg actief. Zo draai ik nu mee in de sociale dialoog in de chemie die zich uitsprekt over iets als 'reads' waar wij hier nooit over praten maar die wel een enorme consequentie zal hebben voor bedrijven in Nederland. Dat betekent dat ik met dat reizen wel eens op leuke plekken kom, als ik de tijd heb om er nog een langer verblijf aan vast te plakken. Zo was ik dit weekend bij een tentoonstelling van Frida Kahlo. Ik weet niet of dat iedereen wat zegt, maar zij heeft één heel groot schilderij gemaakt waarbij zij twee vrouwen heeft geschilderd, beide zijn portretten van haarzelf, en in beide schilderijen barst het hart eruit. Die geven de strijd aan tussen de verschillende componenten in haarzelf. Het gaat te ver om dit hier nu helemaal toe te lichten, maar die strijd voel ik bij mijzelf soms ook. Aan de ene kant de energie en betrokkenheid bij bepaalde onderwerpen en aan de andere kant moet ik soms keuzes maken. En die keuze heb ik nu gemaakt. Net op het moment waarop ik met mijn oude maatje uit de gemeenteraad bijna op dezelfde plek naast mij zit – Edwin

was fractievoorzitter van de VVD en ik was het van GL en er zat toen ook maar één iemand tussen ons – en dat wij dat in ere hebben hersteld, ga ik weg. Met veel genoegen kijk ik naar jullie allemaal terug. Al jullie gezichten zullen in mijn herinnering blijven. Ik wens jullie alle enthousiasme toe en de inzet die jullie altijd al gehad hebben, naast ook jullie drukke banen en drukke werkzaamheden. Het ga jullie goed. (Applaus).

De VOORZITTER: Dank u wel. Het gaat u, mevrouw Van Dongen, evenzeer goed.

Sluiting

De VOORZITTER: Wij zijn aan het einde van deze vergadering. Ik wijs u erop dat er gelegenheid is voor een drankje, met name om mevrouw Van Dongen nog de hand te schudden. Ik wijs er voorts op dat de commissie IME nog bijeenkomt op E4-14. Ik sluit de vergadering.

(Einde van de vergadering om 17.32 uur.)

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van Provinciale Staten van 12 december 2005.

De voorzitter,

De griffier,

Besluitenlijst provinciale staten

Vergadering 10 oktober 2005

02. Ingekomen stukken

Conform besloten, met aanpassing op:

- per email binnengekomen brief van de bewonersvereniging LUW wordt ter behandeling naar de commissie REG doorgestuurd.

03. Vragenhalvuurtje

Geen vragen.

04. Vaststellen notulen van de vergadering van 12 september 2005

Conform besloten, met aanpassing op:

- blz. 9, presentielijst, mw. Kamp was niet aanwezig bij de vergadering.

05. Luchtkwaliteit – schone bussen

Voorstel van gedeputeerde staten van 20 september 2005 tot uitvoering van het project luchtkwaliteit schone bussen, volgens het bijgevoegd projectvoorstel “De Whisper fluistert het voort”, uit het stimuleringsfonds een bedrag van €1.8 miljoen te reserveren.

Conform besloten.

[PS2005WEM05 besluit](#)

06.*Keuze accountant voor de controle van de jaarrekeningen 2005, 2006 en 2007

Voorstel van de statencommissie Bestuur en Middelen van 19 september 2005 tot instemming om de accountantscontrole van de jaarrekeningen 2005, 2006 en 2007 van de provincie Utrecht te laten verrichten door Deloitte Accountants B.V.

Conform besloten.

[PS2005BEM36 besluit](#)

07. Subsidieverordening verplaatsing intensieve veehouderijen provincie Utrecht 2005

Voorstel van gedeputeerde staten van 19 juli 2005 tot vaststelling van de ‘subsidieverordening verplaatsing intensieve veehouderijen provincie Utrecht 2005’.

Wordt behandeld in de vergadering van 7 november 2005.

08. Voorstellen Stimuleringsfonds ten behoeve van Landelijk Gebied

Voorstel van gedeputeerde staten van 28 juni 2005 tot vaststelling van het bestedingsplan landelijk gebied en hiervoor binnen het stimuleringsfonds de daarvoor benodigde middelen te reserveren.

Amendement 01: aanvaard, de fractie PvdA stemde tegen.

Conform besloten.

[PS2005REG05 besluit](#)

09. Project vernieuwing welzijnssteunfuncties

Voorstel van gedeputeerde staten van 6 september 2005 tot garantstelling voor een functionerend Centrum voor Maatschappelijke Ontwikkeling voor de jaren 2006 en 2007.

Amendement 02: aanvaard, de fracties PvdA, GroenLinks en SP stemden tegen.

Conform besloten.

[PS2005ZCW09 besluit](#)

10. Subsidie nieuwe werkorganisatie Klaverblad 2006 e.v.

Voorstel van gedeputeerde staten van 6 september 2005 tot vaststelling van het subsidie 2006/2007 voor de nieuwe werkorganisatie Klaverblad.

Amendement 03: verworpen, de fracties CDA, PvdA, GroenLinks en SGP stemden tegen.

Conform besloten, met aantekening van D66 inhoudende het voorbehoud van verhoging van de begrotingspost met € 100.000,- structureel.

PS2005ZCW10 besluit

11. Initiatiefvoorstel tot het wegnemen van belemmeringen die mensen met een (verstandelijke) beperking ondervinden bij arbeidsmatige dagbesteding c.q. (reguliere) arbeid

Amendement 04: verworpen, de fracties CDA, PvdA, GroenLinks, D66, SP en SGP stemden tegen.

Conform besloten.

PS2005ZCW11 besluit

12. Bestedingsvoorstel dienstreserve PSD

Voorstel van gedeputeerde staten van 12 september 2005 tot instemming met een onttrekking van € 888.200,- aan de dienstreserve van de PSD, ten behoeve van een aantal verbeteracties in de bedrijfsvoering.

Conform besloten, met aantekening tegen van de SP en met aantekening van D66 inhoudende het bezwaar dat een deel van de gevraagde kosten wordt doorgeboekt naar 2006, terwijl sprake zou moeten zijn van opname in de begroting voor 2006.

PS2005BEM31 besluit

13.*Projectvoorstel stimuleringsfonds thema 'Versterking Utrechtse Economie'

Voorstel van gedeputeerde staten van 6 september 2005 tot het beschikbaar stellen van in totaal € 5.000.000,- uit het stimuleringsfonds in de periode 2005 t/m 2007 voor herstructurering van bedrijventerreinen.

Conform besloten.

PS2005IME06 besluit

INGEKOMEN STUKKEN PS-VERGADERING 10 OKTOBER 2005

Wanneer over een van deze stukken het woord wordt verlangd, doet de voorzitter een voorstel omtrent het tijdstip van behandeling.

Afdoening/behandeling

1. Brief van de heer Floor
d.d. 14 september 2005
betr. toestemming gemeente Soest aan stichting
"Herbouw de molen de Windhond" voor het bouwen
van de windmolen.
Conform besloten. | voor kennisgeving
aannemen |
|---|-------------------------------|

NAGEKOMEN INGEKOMEN STUKKEN PS-VERGADERING 10 OKTOBER 2005

2. per email binnengekomen:
brief van de bewonersvereniging LUW
d.d. 30 september 2005
betr. illegaal verleggen van de Biltse Grift door Hessing
Conform besloten. | ter behandeling
commissie REG |
|---|----------------------------------|